

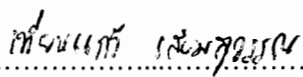
ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืม
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

สถิตย์ เจริญ

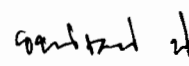
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
เมษายน 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

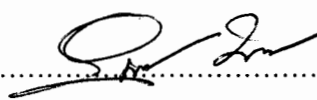
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ สถิตย์ เจริญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

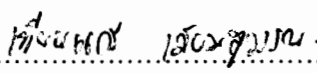
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์เทียบแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

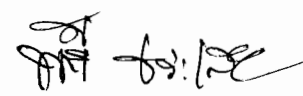
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.ชนวัฒน์ พิมลจินดา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อุษณา ทาวะรัมย์)

.....กรรมการ
(อาจารย์เทียบแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนีย์ ธารเสนา)
วันที่...24...เดือน.....เมษายน.....พ.ศ....2558.....

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์เทียนแก้ว เดียมสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะแนวทางที่ถูกต้องตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดและเอาใจใส่เสมอ ผู้วิจัยรู้สึกดีใจและซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้สอนทุกท่าน ที่กรุณาให้ความรู้ให้คำปรึกษาตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำเสนอแนะช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ที่มอบทุนสนับสนุนการศึกษาให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพื่อนำไปพัฒนาความรู้ พัฒนางาน และพัฒนาตนเอง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อบุญหยด คุณแม่สวาสดี เจริญ สมาชิกในครอบครัวทุกท่าน และเพื่อนร่วมรุ่น รป.ม. 9 ภาคคำ ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของปัญหาพิเศษฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตา แด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาตราบนานทุกวันนี้

สถิตย์ เจริญ

56930066: สาขาวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความรู้/ทัศนคติ/ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา/ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

สถิติ์ เจริญ: ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา
ผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ (OPINION AND
ATTITUDE TOWARD STUDENT LOAN FUND AMONG STUDENT BORROWERS AT
RAJAMANGALA UNIVERSITY TAWAN-OK, BANG PRA CAMPUS) อาจารย์ผู้ควบคุม
งานนิพนธ์: เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ, ศศ.ม. 94 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การศึกษาเรื่อง “ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา
ผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา
ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติ
จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของทุนกู้ยืม
เพื่อการศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด 287 คน โดยใช้แบบสอบถามเครื่องมือวิจัย
และวิเคราะห์สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน
ด้วยสถิติ t-test, One-way ANOVA, Welch และค่า Brown-forsythe และเปรียบเทียบรายคู่
Dunnnett t3 และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson correlation

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความรู้ต่อกองทุนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความรู้ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนมีความรู้มากที่สุด
รองลงมา ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้และด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุน
ส่วนทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี โดยนักศึกษา
มีทัศนคติที่ดีต่อกองทุนด้านการกู้ยืมเงินกองทุนลำดับแรก รองลงมาด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้
และด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้ การเปรียบเทียบความรู้ที่มีต่อกองทุนจำแนกตามปัจจัย
ส่วนบุคคลพบว่านักศึกษาที่มีอายุ ระดับชั้นปี ต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 การเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อกองทุนจำแนกตามปัจจัย
ส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติระดับ .05 และพบว่า ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย

56930066: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.
(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: OPINION/ ATTITUDE/ STUDENT LOAN FUND/ RAJAMANGALA
UNIVERSITY TAWAN-OK, BANG PRA CAMPUS

SATHIT JAROEN: OPINION AND ATTITUDE TOWARD STUDENT LOAN
FUND AMONG STUDENT BORROWERS AT RAJAMANGALA UNIVERSITY
TAWAN-OK, BANG PRA CAMPUS. ADVISOR: TIENKAEW LIEMSUWAN, M.A. 94 P.
2015.

The purposes of this study were to examine and compare students' opinion and attitude toward student loan fund as well as determining the relationship between their level of opinion and knowledge. The data were collected via a questionnaire from 287 students studying at Rajamangala University Tawan-Ok, Bang Pra campus. The descriptive statistics, including means, percentage, standard deviation, were used to analyze the collected data. To test the hypotheses, t-test, one-way ANOVA, Brown-Forsythe and Dunnett t3 were operated. Finally, Pearson-Product Moment Coefficient was used to determine the relationship.

The results of the study revealed that the subjects had a moderate level of knowledge on student loan fund. When considering each aspect, the subjects had the highest level of knowledge on asking for loan, followed by loan disbursement. Also, it was shown that the student's level of attitude toward student loan fund was found rather negative. Specifically, they felt positive toward the loan fund, followed by the regulations for loan disbursement and a stretch of loan payment. Based on the comparison, it was found that there were statistically significant differences in the level of knowledge on student loan fund among the students with different and year of study at a significant level of 0.05. Also, it was shown that there was a statistically significant difference in the level of attitude toward student loan fund among the students with different year of study at a significant level of 0.05. Finally, a low positive relationship was found between the student's level of knowledge and attitude toward student loan fund at a significant level of 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.....	22
ข้อมูลพื้นฐานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก.....	31
ข้อมูลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
เกณฑ์การแปลผล.....	43
4 ผลการวิจัย.....	45
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา.....	48
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา.....	51
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	58
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.....	74
5 สรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
สรุปผลวิจัย.....	77
อภิปรายผล.....	79
ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	87
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	94

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 อัตราการผ่อนชำระเงินกู้.....	28
2 ข้อมูลการกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.....	34
3 ตัวแปรอิสระจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	40
5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	45
6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา.....	48
7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา จำแนกตามด้าน.....	48
8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา จำแนกตามรายชื่อ.....	49
9 ลักษณะค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับ ทัศนคติของนักศึกษากู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.....	51
10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความ และการจัดอันดับของ ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา...	52
11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความ และการจัดอันดับของ ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา.....	54
12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความ และการจัดอันดับของ ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.....	55
13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามเพศ.....	58
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอายุ.....	59
15 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอายุ.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยความแตกต่างความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา จำแนกตามอายุ.....	60
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา.....	60
18 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามชั้นปี.....	61
19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามคณะ.....	61
20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามคณะ.....	62
21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา.....	62
22 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา.....	63
23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง.....	63
24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง.....	64
25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง.....	64
26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง.....	65
27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระยะเวลาการกู้ยืม.....	65
28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามเพศ.....	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอายุ.....	66
30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอายุ.....	67
31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี.....	67
32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี.....	68
33 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี.....	68
34 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามคณะ.....	69
35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามคณะ.....	69
36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	70
37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	70
38 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง.....	71
39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง.....	71
40 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง.....	72
41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
42	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระยะเวลากู้ยืม..... 73
43	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระยะเวลาการกู้ยืม..... 73
44	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา..... 74
45	สรุปสมมติฐานการวิจัยความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ นักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล..... 75

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้มั่นคงและยั่งยืน ซึ่งในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว จึงสมควรเร่งรัดพัฒนาทางการศึกษา โดยการหาทางแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นให้แก่นักเรียน นักศึกษา ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย อันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และด้วยการสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน เพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จำเป็นต้องจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งรัฐบาลเห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามากขึ้นจึงได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 เมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2541 ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีความมั่นคงถาวรขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียน นิสิตหรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้กู้ยืมเงิน เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบหรือนอกระบบจนถึงระดับปริญญาตรี (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2544, หน้า 1)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเป็นมหาวิทยาลัยหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และตอบสนองนโยบายของภาครัฐมาตั้งแต่เริ่มต้น โดยมีนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาทุกชั้นปี ทุกสาขาวิชา ทุกคณะ ภายในวิทยาเขตบางพระ จำนวน 1,013 คน (เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2557) ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมและวิธีการปฏิบัติของนักศึกษากองทุน ฯ ทั้งในด้าน โทรศัพท์ ประชาสัมพันธ์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ และเว็บไซต์ของทางกองทุน ยังมีนักศึกษบางส่วนที่ไม่รับรู้ข่าวสารจากทางกองทุน และนักศึกษาเองไม่เข้าใจในเรื่องการดำเนินการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาซึ่งเป็นปัญหาทั่วไปที่เกิดขึ้นทุก ๆ ปี และนักศึกษาส่วนใหญ่ที่กู้ยืมเงินไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ หรือข้อมูลของกองทุน

การที่นักศึกษาไม่ทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ นั้น ส่งผลต่อการทำสัญญาต่าง ๆ ผิดพลาดและส่งผลต่อเจตคติหรือทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนกู้ยืม ไม่ว่าจะเป็นทั้งด้านลบต่าง ๆ มากมาย และส่งผลก่อให้เกิดความลำช้าของการทำสัญญาต่าง ๆ กับกองทุนและส่งผลกระทบต่อตัวนักศึกษาและกองทุน ซึ่งเหตุผลที่กล่าวมานั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

จากเหตุและผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาความรู้และทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขตบางพระ เพื่อให้ทราบถึงความรู้ทัศนคติต่าง ๆ ที่มีต่อกองทุน ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นข้อมูลให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้เป็นที่ไปอย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนเป็นการกำหนดนโยบายในเรื่องของการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและมหาวิทยาลัยได้รับประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง ระยะเวลากู้ยืม
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง ระยะเวลากู้ยืม
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงิน ที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีสถานภาพส่วนบุคคลต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน ดังนี้

3. ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีความสัมพันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษานี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ โดยอาศัยข้อมูลที่ศึกษาจากคู่มือกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มาร่วมเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิลำเนา อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง และระยะเวลากู้ยืม (ตารางร่างสเกกด์ตัวแปรอิสระ)

ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ได้แก่ ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยอาศัยข้อมูลที่ศึกษาจากคู่มือกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มาร่วมเป็นกรอบแนวคิด

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ มีอยู่ 4 คณะ 1 สถาบัน ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ และทรัพยากรธรรมชาติ จำนวน 272 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 168 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 468 คน คณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 54 คน และสถาบันเทคโนโลยีการบิน จำนวน 51 คน รวมทั้งสิ้น 1,013 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ มีอยู่ 4 คณะ 1 สถาบัน ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ และทรัพยากรธรรมชาติ จำนวน 77 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 48 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 133 คน คณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 15 คน และสถาบันเทคโนโลยีการบิน จำนวน 14 คน รวมทั้งสิ้น 287 คน

ขอบเขตด้านเวลา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เริ่มศึกษาตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2557 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีการศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4

คณะ หมายถึง คณะที่เปิดการเรียนการสอนภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ มีอยู่ 4 คณะ 1 สถาบัน ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีการบิน

ภูมิลำเนา หมายถึง ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุน

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดาหรือมารดา หรือผู้ที่อุปการะนักศึกษาเป็นหลัก

อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของบิดาหรือมารดา หรือผู้อุปการะนักศึกษา เป็นอาชีพที่ทำรายได้หลักให้กับครอบครัว

รายได้ผู้ปกครอง หมายถึง เงินหรือค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่ได้มาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในครอบครัว

ระยะเวลาผู้ยืม หมายถึง จำนวนปีที่ผู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ความรู้ หมายถึง ความรู้ ความจำ และความเข้าใจถึงกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านการกู้ยืมเงิน ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้ และด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผัน มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ

1. ด้านการกู้ยืมเงิน หมายถึง ความรู้ ความจำ และความเข้าใจถึงการกู้ยืมเงินของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ คุณสมบัติของผู้กู้ยืมเงิน เอกสาร/ หลักฐานที่ใช้กู้ยืม การค้ำประกัน และการจ่ายเงินกู้ยืม

2. ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้ หมายถึง ความรู้ความจำและความเข้าใจถึงเรื่องหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ วิธีการชำระหนี้ อัตราการชำระหนี้ อัตราดอกเบี้ย การคิดดอกเบี้ย และค่าปรับ

3. ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้ หมายถึง ความรู้ความจำและความเข้าใจถึงเรื่องหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ เกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้ ระยะเวลาขอผ่อนผันชำระหนี้ เอกสาร/ หลักฐานที่ใช้ประกอบการขอผ่อนผันชำระหนี้ และการชำระหนี้คืนก่อนกำหนด

ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ค่านิยมของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านการกู้ยืมเงิน ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้ ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผัน มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ

1. ด้านการกู้ยืมเงิน หมายถึง ความคิดความรู้สึกของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ คุณสมบัติของผู้กู้ยืมเงิน เอกสาร/ หลักฐานที่ใช้กู้ยืม การค้ำประกัน และการจ่ายเงินกู้ยืม

2. ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้ หมายถึง ความคิดความรู้สึกของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุน ที่มีต่อหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ วิธีการชำระหนี้ อัตราการชำระหนี้ อัตราดอกเบี้ย การคิดดอกเบี้ย และค่าปรับ

3. ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้ หมายถึง ความคิดความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ เกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้ ระยะเวลาขอผ่อนผันชำระหนี้ เอกสาร/ หลักฐานที่ใช้ประกอบการขอผ่อนผันชำระหนี้ และการชำระหนี้คืนก่อนกำหนด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงความรู้ที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
2. ทราบถึงทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
3. ได้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความรู้ที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง และระยะเวลา กู้ยืม
4. ได้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง และระยะเวลา กู้ยืม
5. ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
6. นำผลจากการศึกษาค้นคว้าเสนอผู้บริหารมหาวิทยาลัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและพัฒนางานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ซึ่งมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
3. แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
4. ข้อมูลพื้นฐานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
5. ข้อมูลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

ความหมายและลักษณะของความรู้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “ความรู้” เป็นพฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนแตกจำแนกได้ อาจได้โดยการฝึกได้หรือการมองเห็น ได้ยิน จำได้ความรู้ขั้นนี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี โครงสร้าง และวิธีแก้ปัญหาเหล่านี้ เป็นต้น

นิภา มนูญปัจ (2531) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้ความสามารถในการจำหรือระลึกได้ แต่ไม่ใช่ความเข้าใจไปตีความในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งแบ่งเป็นลักษณะย่อย ๆ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หรือเป็นข้อเท็จจริง
2. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการดำเนินงาน
3. ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี โครงสร้างและหลักการ

การวัดความรู้ เป็นการวัดผลทางด้านความรู้กระทำได้หลายวิธี แต่ที่นิยมทั่วไปก็คือการใช้แบบสอบถาม และเป็นแบบสอบถามชนิดตอบเลือก (Multiple choice test) เพราะเป็นแบบสอบถามที่วัดได้รอบด้าน คือ สามารถวัดผลการเรียนรู้ได้หลายอย่างตั้งแต่กระบวนการ

ทางสติปัญญาขั้นต้น ได้แก่ ความรู้ และกระทั่งกระบวนการทางสติปัญญาขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2531) ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการระลึกได้ในเรื่องราวเฉพาะหรือทั่วไปออกมาอย่างถูกต้อง แม่นยำ ความรู้ขึ้นอยู่กับ การที่บุคคลได้รับความรู้ และจดจำเอาไว้ได้อย่างไร ก็จะระลึกในเรื่องรานั้นออกมาตามลักษณะนั้น ความเข้าใจเป็นทักษะความสามารถทางปัญญาขั้นแรกสุดของมนุษย์ที่จะเข้าใจการสื่อสาร

พรธิดา วิเชียรปัญญา (2547) ความรู้ คือ ส่วนผสมของกรอบประสบการณ์ คุณค่า สารสนเทศ ที่เป็นสภาพแวดล้อมและกรอบการทำงานสำหรับการประเมินและรวมกัน ของประสบการณ์และสารสนเทศใหม่

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2548) คู่มือจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ความหมายว่าความรู้เป็นสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิด เปรียบเทียบเชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุป และตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยไม่จำกัดช่วงระยะเวลา

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2549) ได้ให้ความหมายจำกัดความว่า ความรู้ มีลักษณะ เป็นเพียงแนวคิด (Concept) ของพฤติกรรมหรืออาการเท่านั้น มิได้มีส่วนประกอบของเนื้อหา (Content) รวมด้วยเลย เพราะจะถามว่าท่านมีความรู้หรือไม่เฉย ๆ ไม่ได้ ต้องมีเนื้อหาที่ต้องการถาม รวมอยู่ด้วย จึงจะตอบได้ เช่น ท่านมีความรู้เรื่องเมืองไทยหรือไม่ หรือท่านมีความรู้เรื่องสุขภาพ หรือไม่ คำว่า เมืองไทย และสุขภาพ เป็นเนื้อหาที่เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมหรือ อาการของความรู้ออกมา แล้ววัดพฤติกรรมหรืออาการของความรู้ในเนื้อหานั้น

ซึ่งสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถทางด้านปัญญาในการเรียนรู้ต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในสาระต่าง ๆ โดยเริ่มจากที่ต่ำไปยังระดับที่สูงขึ้น คือ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

ระดับของความรู้

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2549) ได้แบ่งระดับความรู้เป็น 6 ระดับ ได้แก่ รู้จำ เข้าใจ ประยุกต์ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมิน

1. รู้จำ (Knowledge) ได้แก่ ความสามารถในการจำหรือระลึกเรื่องราวที่เคยเรียนรู้ เคยมีประสบการณ์มาก่อน ประกอบด้วย

1.1 รู้จำเฉพาะเรื่อง เป็นการระลึกข้อมูลในส่วนย่อย ๆ ที่เฉพาะเรื่องและที่แยกเป็นส่วนย่อยโดด ๆ (Isolable bits) ได้ เช่น รู้จำบุคคล วัน เดือน ปี สถานที่ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต รู้จำความหมายของคำศัพท์ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย

1.2 รู้จำวิถีทางและวิธีดำเนินการเฉพาะเรื่อง เป็นการระลึกหรือจำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระเบียบ แบบแผน ประเพณี แนวโน้มและลำดับก่อนหลัง การแยกประเภทและการจัดหมวดหมู่เกณฑ์การตัดสินใจเฉพาะเรื่อง รวมทั้งระลึกหรือจำข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ เทคนิค และกระบวนการของเรื่องราวต่างๆ ได้

1.3 รู้จำเรื่องสากลและนามธรรม (Universals and abstracts) เป็นการระลึกหรือจำข้อมูลเกี่ยวกับหลักการ ข้อสรุปทั่วไป ทฤษฎี และ โครงสร้าง

2. เข้าใจ (Comprehension) ได้แก่ ความสามารถในการอธิบาย สื่อความหมาย และขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยคำพูดหรือเขียนด้วยภาษาของตนเองได้ ประกอบด้วย

2.1 การแปลความ เป็นการให้ความหมาย จับใจความให้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงของสิ่งหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อความหมายรวมทั้งการแปลใจความของภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งด้วย

2.2 การตีความ เป็นการอธิบายความหมายหรือสรุปเรื่องราวด้วยการจัดระเบียบหรือเรียบเรียงเนื้อหาใหม่

2.3 การขยายความ เป็นการขยายเนื้อหาที่เหนือไปว่าขอบเขตที่รู้เป็นการขยายจัดการอ้างอิง หรือแนวโน้มที่เกินจากข้อมูลหรือเรื่องราวที่มี

3. ประยุกต์ (Application) เป็นความสามารถที่ต้องทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในวิธีการ ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือนามธรรมของเรื่องนั้น ๆ แล้วนำวิธีการ ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือนามธรรมของเรื่องนั้นไปใช้สถานการณ์ใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากสถานการณ์เดิมได้

4. วิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยก แยกเป็นชิ้นส่วนย่อย ๆ จัดเรียงเป็นลำดับของส่วนย่อย ๆ นั้น ให้เห็นความสำคัญ เห็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ประกอบด้วย

4.1 การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นการแยก แยกสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายให้เป็นส่วนย่อย ๆ ให้เห็นเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดและทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการแยก แยกสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายให้เป็นส่วนย่อย ๆ ที่ประสาน หรือสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันของส่วนย่อย ๆ นั้น

4.3 การวิเคราะห์หลักดำเนินการ เป็นการแยก แยกสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายให้เห็นระบบดำเนินการ หรือจัดการที่รวบรวมส่วนย่อย ๆ เข้าด้วยกัน

5. สังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวม ผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าด้วยกันให้เป็นเรื่องเดียวกัน ในลักษณะการจัดเรียงหรือรวบรวมที่มีแบบแผนหรือโครงสร้างใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ประกอบด้วย

5.1 การสังเคราะห์ข้อความ เป็นการผูกข้อความ หรือเขียนเรียบเรียงจากความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสื่อความรู้ และประสบการณ์ให้ผู้อื่นทราบ

5.2 การสังเคราะห์แผนงาน เป็นการพัฒนาหรือเสนอแผนการทำงาน รวมถึงเสนอ แนวความคิดใหม่ ๆ ที่เกิดจากความรู้และประสบการณ์จากแหล่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการพัฒนาหรือสร้างชุด สร้างเครือข่าย ที่แสดงความสัมพันธ์เกี่ยวข้องของส่วนย่อย ให้รวมกันเป็นเรื่องหนึ่งเรื่องเดียว

6. ประเมิน (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ทั้งเนื้อหา และวิธีการ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะกำหนดขึ้นเองจากความรู้ และประสบการณ์ หรืออาศัยแนวความคิดของผู้อื่นก็ได้ ประกอบด้วย

6.1 การประเมินตามเกณฑ์ภายใน เป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยพิจารณา หรืออ้างอิงจากลักษณะ คุณสมบัติภายในของสิ่งนั้น ๆ เป็นหลัก

6.2 การประเมินตามเกณฑ์ภายนอก เป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยพิจารณา หรืออ้างอิงจากลักษณะ คุณสมบัติภายนอกของสิ่งนั้น ๆ เป็นหลัก

Bloom (1968) ได้แบ่งระดับความรู้ (Cognitive domain) เป็น 6 ระดับ จากขั้นที่ง่ายไปสู่ ขั้นที่ยาก ดังนี้

1. ความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นความสามารถทางสมองในอันที่จะทรงไว้หรือ รักษาไว้ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับรู้เข้าใจในสมอง การวัดว่าบุคคลมีความสามารถในการจำ เรื่องราวต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ให้ดูที่ว่าคุณคนนั้นสามารถเลือกได้ซึ่งสิ่งที่จะจำไว้ได้เพียงใด

2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการสื่อความหมายทั้งให้ผู้อื่น รู้เจตนาของตน และตนเองรู้ความหมาย ความปรารถนาของผู้อื่น

3. การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ ความจำ และความเข้าใจไปใช้ในการแก้ปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างได้ผล ความสามารถในการนำไปใช้ไม่ได้ หมายความว่าสามารถได้เรียนรู้วิธีการนำไปทำตามวิธีการที่ได้รับไปเลียนแบบ แต่ความสามารถ ในการนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นความสามารถ นำสิ่งที่ได้จากการเรียนการสอนไปแก้ไขสถานการณ์ให้สำเร็จลุล่วงไป

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการพิจารณาเรื่องราวใด ๆ ออกเป็น ส่วนย่อย ๆ

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการประกอบส่วนย่อย ๆ ให้เข้ากันได้ เป็นเรื่องเป็นราว เป็นความสามารถในการพิจารณาเรื่องราวในหลาย ๆ ลักษณะ แล้วนำมาจัดระบบ โครงสร้างเสียใหม่ ให้เกิดสิ่งใหม่ซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม

6. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินดีราคาโดยอาศัยหลักเกณฑ์ (Criteria) และมาตรฐาน (Standard) ที่วางไว้

การวัดความรู้และผลของการวัด

จำรอง เงินดี (2534) การวัดและประเมินตามสภาพจริง เป็นกระบวนการวัดผลการเรียนรูตามแนวทาง 3 ประการ คือ

1. วัดครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้จริง

1.1 วัดความสามารถทางความรู้ ความคิดได้จริง (Cognitive ability)

1.2 วัดความสามารถในการปฏิบัติได้จริง (Performance/ Practice ability)

1.3 วัดคุณลักษณะทางจิตใจได้จริง (Affective characteristics)

2. วัดได้ตรงความเป็นจริง คือ สิ่งที่วัดได้นั้นเป็นข้อมูล เป็นการแสดงพฤติกรรม

ที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ทั้งความสามารถทางความรู้ ความคิดความสามารถในการปฏิบัติและคุณลักษณะทางจิตใจ มีความคลาดเคลื่อนผิดพลาดน้อยที่สุดไม่เปิดโอกาสให้ผู้ใดยความสามารถได้คะแนนสูง ตัดความผิดพลาดที่ผู้มีความสามารถสูงกลับได้คะแนนน้อย

3. เลือกสรร คิดค้นเครื่องมือและเทคนิคการวัดผลที่เป็นการวัดพฤติกรรมที่แท้จริง

ที่แสดงออกซึ่งความสามารถของผู้เรียน (Ability to do) ซึ่งอาจได้จากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน สังเกตจากการปฏิบัติภาระงาน (Tasks) ที่จัดให้ปฏิบัติในสถานการณ์ที่ผู้สอนจะกำหนด สังเกตจากร่องรอยหลักฐานผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ (2549) การวัดความรู้ต้องวัดความสามารถที่ให้แสดงออกเชิงพฤติกรรมทางสมอง ด้วยการใช้คำถามที่เป็นเนื้อหาไปกระตุ้นให้ตอบ คำถามจึงเป็นสิ่งเร้าซึ่งเป็นเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะถาม เช่น อยากรู้ว่า ใครมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยบ้าง และมีความรู้มากน้อยเพียงใด จะสร้างคำถามความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย ได้แก่ ขั้นตอน ระเบียบวิธีการทำวิจัย ตัวแปร ข้อมูล การกำหนดโจทย์ วิจัย การตั้งสมมติฐาน การทดสอบสมมติฐาน เป็นต้น ไปให้ตอบ

คำถามหรือสิ่งเร้านอกจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหาแล้ว ยังต้องบอกลักษณะหรืออาการของความรู้ในระดับต่าง ๆ ด้วย ซึ่งการวัดความรู้แต่ละครั้งจะวัดทั้งระดับรู้จำ เข้าใจ ประยุกต์ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมิน หรือวัดเพียงใดระดับหนึ่ง หรือบางระดับก็ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวัด แต่อย่าลืมว่า ถ้าคำถามวัดระดับประเมิน คำถามนั้นจะวัดทุกระดับรวมอยู่ด้วย ถ้าวัดประยุกต์ก็ต้องวัด รู้จำและเข้าใจรวมอยู่ด้วยเสมอ

การวัดความรู้ทำได้หลายวิธีทั้งใช้สังเกต สัมภาษณ์ และใช้แบบวัดส่งให้ตอบ

ซึ่งส่วนมากในการวัดจะสร้างเป็นเครื่องมือที่รู้จักกันทั่วไปว่า แบบวัดหรือแบบทดสอบ (Test)

ซึ่งเป็นชุดคำถามที่จัดทำขึ้นไว้อย่างมีระบบ ระเบียบ เพื่อวัดความสามารถเชิงพฤติกรรมทางสมองของบุคคล

แบบวัดหรือแบบทดสอบที่วัดความรู้มีหลายชนิด หรือหลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะคำถามที่ใช้ถาม ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

เมื่อนำแบบวัดไปวัดความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมา ผลของการวัดที่ได้อย่างน้อย ต้องได้คำตอบว่า

1. มีความรู้หรือไม่มีความรู้ในเรื่องอะไร คือ ตอบถูกในข้อคำถามใดบ้าง ถ้าวิเคราะห์เป็นแต่ละคน ก็รู้ว่าคนผู้นั้นมีความรู้ในเรื่องอะไรบ้าง แต่ถ้าวิเคราะห์รวมทุกคนที่ตอบ ก็จะรู้ว่า มีกี่คนที่มีความรู้ในข้อคำถามนั้น หรือมีจำนวนคนมากน้อยเพียงใดที่มีความรู้ในคำถามข้อนั้น กรณีใช้คำถามเป็นแบบเลือกตอบชนิดมีตัวเลือกถูกเพียงตัวเดียว และมีตัวเลือกผิดหลายตัว ผลของการวัดยังได้คำตอบเพิ่มอีกว่า ผู้ตอบเข้าใจผิด หรือมีความรู้ผิดในคำถามข้อนั้นอย่างไรด้วย รวมทั้งมีจำนวนคนมากน้อยเพียงใดที่เข้าใจผิดหรือมีความรู้ผิด ๆ ในคำถามข้อนั้น

2. มีความรู้ในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด ความมากน้อยของคำถามนี้ มีความหมายว่า

2.1 ข้อคำถามนั้นมีคนตอบถูกจำนวนมากน้อยเพียงใด คือ วิเคราะห์หรือนับทุกคนรวมกันที่ตอบถูก และอาจจะคิดเป็นร้อยละของจำนวนคนที่ตอบถูกจะทำให้ได้ความหมายมากยิ่งขึ้น ซึ่งจำได้ความหมายว่า มีผู้ตอบจำนวนร้อยละเท่าใดที่ตอบคำถามข้อนั้นถูก

2.2 แต่ละคนมีความรู้ในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด คำตอบคำถามนี้ต้องให้คะแนนตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดให้ 0 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนที่ได้ ก็จะทราบได้ว่า แต่ละคนตอบถูกกี่ข้อ หรือได้คะแนนเท่าใด เมื่อเทียบคะแนนที่ได้กับคะแนนเต็มคิดเป็นร้อยละก็จะได้คำตอบว่า คนผู้นั้นมีความรู้ในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด

2.3 คนกลุ่มนั้น (โดยเฉลี่ย) มีความรู้ในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด เป็นการหาคำตอบต่อจากข้อ 2.2 โดยนำคะแนนของทุกคนที่ได้ไปหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) และเทียบกับคะแนนเต็มที่นิยามกันจะทำเป็นร้อยละ ก็ได้คำตอบว่าคนกลุ่มนั้นมีความรู้มากน้อยเพียงใด

2.4 มีจำนวนคนมากน้อยเพียงใดที่มีความรู้ในเรื่องนั้น เป็นการหาคำตอบต่อจากข้อ 2.2 โดยจำคะแนนของทุกคนที่ได้ไปทำแจกแจงความถี่ และแบ่งกลุ่มคะแนนเป็นระดับความรู้ ซึ่งต้องมีเกณฑ์ในการแบ่ง เกณฑ์ที่ใช้แบ่งคะแนนมีหลายวิธี เช่น ใช้คะแนนเฉลี่ยบวกลบด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือใช้ร้อยละของคะแนนเต็ม อาจตั้งเกณฑ์ว่า ถ้าได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 จัดเป็นกลุ่ม มีระดับความรู้ดีมากหรือเก่ง ระหว่างร้อยละ 70-79 จัดเป็นกลุ่มมีระดับความรู้ดี ระหว่างร้อยละ 50-69 จัดเป็นกลุ่ม มีความรู้ระดับปานกลางและต่ำกว่าร้อยละ 50 จัดเป็นกลุ่ม มีระดับความรู้ไม่ดีหรืออ่อน

เมื่อตั้งเกณฑ์ในการแบ่งแล้วก็ทำแจกแจงความถี่ของคะแนน หาจำนวนและร้อยละ ของคนที่ได้คะแนนระดับความรู้ในแต่ละกลุ่มหรือระดับที่ได้ ก็จะได้คำตอบว่า มีจำนวนคน มากน้อยเพียงใดที่มีความรู้ในเรื่องนั้นแต่ละระดับความรู้ที่แบ่ง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ปัจจัยที่ส่งผลทางความรู้ของคนประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ คือ

1. พื้นฐานทางครอบครัว (Family background) พื้นฐานทางครอบครัวถือว่าเป็น ปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการพัฒนาความรู้ นับแต่การเตรียมพร้อมด้าน โภชนาการที่เอื้อให้เซลล์สมอง แข็งแรงสมบูรณ์

2. พื้นฐานความรู้ (Background of knowledge) การเรียนที่ได้มาจากการ กลั่นกรอง และเก็บในรูปความรู้ด้านต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อวิธีคิด วิธีปฏิบัติ ความเชื่อ บุคลิกภาพทางความคิด ตลอดจนแนวทางแก้ปัญหาต่าง ๆ

3. ประสบการณ์ชีวิต (Experience of life) บทเรียนต่าง ๆ ที่ผ่านมาในชีวิตเราทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเป็นเรื่องใหญ่ เป็นข้อมูลที่มีผลโดยตรง

4. การทำงานของสมอง (Brain functioning) สมองของแต่ละคนที่เกิดมามีเอกลักษณ์ เฉพาะตัวที่ละเอียดอ่อน ที่ทำให้ทุกคนมีเอกลักษณ์ทางความรู้สึกรู้คิดและบุคลิกภาพรวมทั้ง ศักยภาพด้านต่าง ๆ ไม่เท่ากันตั้งแต่เริ่มเกิดจนถึงโต

5. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และการปฏิบัติของคนอย่างมาก จึงถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญด้านหนึ่ง

6. จริยธรรม (Morality) ผู้ที่มีจริยธรรมสูงย่อมมีกรอบในการคิด การตัด สินใจ และการหาแนวทางแก้ปัญหา การประมวลความรู้แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับผู้ที่มีขาด จริยธรรม

7. การรับรู้ (Perception) เป็นสภาวะที่เราตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายใต้กลไก ของสมอง จิตใจ ฯลฯ ที่มีผลต่อวิธีการคิดของคนเป็นอย่างมาก

8. สภาพแวดล้อม (Environment) เป็นตัวกระตุ้นสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ต่อวิธีการคิด ของเด็ก

9. ศักยภาพทางการเรียนรู้ (Learning potential) เด็กแต่ละคนมีศักยภาพการเรียนรู้ การประมวล ข้อมูลในอัตราที่ต่างกันทั้งความเร็ว และลุ่มลึก ส่งผลให้แต่ละคนคิดไม่เท่ากัน คิดไม่เหมือนกัน แม้ว่าจะมีประสบการณ์เหมือนกันก็ตาม

10. ประสาทรับรู้ (Sensory motor) จากประสาทรับรู้ เช่น หูพิการ ตาพิการหรือการรับรู้ ผิดปกติ ก็ทำให้วิธีคิดแตกต่างจากเด็กทั่วไป และในทางตรงกันข้ามหากมีประสาทรับรู้ที่จับไว กว่าเด็กคนอื่นก็สามารถรับรู้ข้อมูลได้รวดเร็วและละเอียดกว่าเด็กอื่น ๆ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

การทำวิจัยทางสังคมศาสตร์ เนื้อเรื่องส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นและทัศนคติของประชาชน การสร้างเครื่องมือวัดทางสังคมศาสตร์จึงต้องอาศัยการวัดความคิดเห็นและทัศนคติเป็นส่วนมาก โดยเฉพาะเครื่องมือวัดที่เป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีใช้กันมาก และก็มีมักจะประยุกต์ ปรับใช้จากแนวคิดการวัดทัศนคติ ฉะนั้นบทนี้จึงเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติและการพัฒนามาตรวัดทัศนคติ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินค่าในเนื้อหาทางจิตวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์ โดยยึดเรื่องทัศนคติเป็นตัวอย่างสำหรับผู้่านนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวัดเรื่องอื่น ๆ ที่ต้องมีการวัดทัศนคติต่อไป

1. ความหมายของทัศนคติ
2. องค์ประกอบของทัศนคติ
3. หลักการวัดทัศนคติ
4. ข้อพิจารณาในการวัดทัศนคติ
5. ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2534, หน้า 78) ทัศนคติ หมายถึง การแสดงออกทางวาจาของบุคคลที่บุคคลกล่าวว่า เขามีความเชื่อหรือความรู้สึกอย่างไรเป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ดังนั้น การวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

จำรอง เงินดี (2534) ได้ให้ความหมายของทัศนคติเห็นว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติความคิดเห็นนั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงออกของทัศนคติก็ได้สังเกตและวัดได้จากคนแต่มีส่วนที่แตกต่างไปจากทัศนคตินั้นเจ้าตัว อาจจะตระหนักหรือไม่ตระหนักก็ได้

นพมาศ ชีรเวทิน (2539) ได้กล่าวไว้ว่าทัศนคติเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริงพูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตามแต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนออกถึงความในใจ

จิรายุ ทรัพย์สิน (2540) ได้สรุปความหมายของคำว่าทัศนคติได้ว่าความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่แสดงออกมาเพื่อให้ผู้อื่นได้สามารถที่จะรับรู้ตลอดจนสามารถที่จะประเมินค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่งการลงความเห็นนั้นอาจจะเป็นในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้อันเนื่องมาจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมการติดต่อกับภายนอกการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ และการพบปะสังสรรค์ประจำวัน

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ์ (2551) ทศนคติเป็นเรื่องหนึ่งที่นักวิจัยทางสังคมศาสตร์ให้ความสนใจศึกษาวิจัยกันอย่างกว้างขวางแม้ความหมายของเจตคติจะยังไม่เป็นที่ยอมรับตรงกันก็ตาม คำว่า เจตคติหรือทศนคติ (Attitude) มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย เช่น ให้ความหมายว่าเจตคติเป็นความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งที่เร้าที่กำหนดให้ ซึ่งอาจจะตอบสนองในทางที่ชอบหรือไม่ชอบก็ได้

โดยสรุป ทศนคติ หมายถึง ความคิดความรู้สึกของนักศึกษาเป็นกิริยาท่าทางที่แสดงออกต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในหลาย ๆ ด้าน รวมกัน ซึ่งจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยยอมรับได้ยอมรับไม่ได้ และอาจจะเป็นกิริยาที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นก็

องค์ประกอบของทศนคติ

พรทิพย์ บุญนิพัทธ์ (2531) สามารถแยกองค์ประกอบของทศนคติ ได้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The cognitive component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมีทศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทศนคติ ที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The affective component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The behavioral component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ์ (2551) แม้ว่าทศนคติจะเป็นเรื่องที่มีการศึกษาทำความเข้าใจไว้อย่างมาก แต่ก็ยังหาที่ยุติเป็นทำนองเดียวกันไม่ได้ยังมองตามมุมกัน แม้แต่นักจิตวิทยาเองก็ยังแบ่งเป็นหลายมุมมองจากการศึกษาทำความเข้าใจการวัดทศนคติพอจะแบ่งทศนคติตามแนวคิดของนักจิตวิทยา ได้เป็น 3 แนว ดังนี้

1. ทศนคติมีสามองค์ประกอบ นักจิตวิทยากลุ่มนี้เห็นว่า คนเราจะมีทศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น และเคยมีประสบการณ์เคยเห็นเคยสัมผัสสิ่งนั้นมาแล้วจึงทำให้เกิดความรู้สึก ทำที่ต่อสิ่งนั้นได้ ถ้าไม่เคยรู้ เคยเห็นสิ่งนั้นมาก่อนเลยจะแสดงความรู้สึก ทำที่ต่อสิ่งนั้นไม่ได้ นักจิตวิทยากลุ่มนี้จึงเสนอว่า ทศนคติประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1 องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive component) ได้แก่ การรับรู้ ความรู้ ความเชื่อ และความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อที่หมายของทศนคติ (Attitude object) เช่น ทศนคติ

ต่อการสูญบุหรี การที่จะแสดงความรู้สึกต่อการสูญบุหรีไปในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนั้น จะต้องมีใจก่อนว่า “บุหรี” คืออะไร การสูญบุหรีมีคุณและมีโทษอย่างไร

1.2 องค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึก (Affective component) ได้แก่ ความรู้สึกชอบไม่ชอบ หรือท่าทีที่ดีหรือไม่ดีต่อที่หมายของทัศนคติเป็นภาวะความรู้สึกที่สนองตอบต่อสิ่งเร้าหรือต่อที่หมายไปในทางที่ดีหรือไม่ดีหรือในทางบวก (Positive) หรือในทางลบ (Negative) ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากองค์ประกอบด้านความรู้

1.3 องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (Behavioral component) ได้แก่ แนวโน้มหรือความพร้อมของบุคคลที่จะปฏิบัติต่อที่หมายของทัศนคติหากมีสิ่งเร้าหรือที่หมายของทัศนคติที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

แนวคิดนี้จะให้ความหมายของทัศนคติครอบคลุมองค์ประกอบทั้งสามอย่างครบถ้วน และเห็นว่าองค์ประกอบทั้งสามมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน

2. ทัศนคติสององค์ประกอบ แนวความคิดนี้ระบุว่า ทัศนคตินี้มีองค์ประกอบด้านความรู้ กับองค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึก ไม่มีองค์ประกอบด้านการปฏิบัติ ความหมายของทัศนคติตามแนวคิดนี้ จึงให้ความหมายที่มีเนื้อใจความรวมเฉพาะสององค์ประกอบนี้ เช่น Rosenberg ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติเป็น โครงสร้างรวมระหว่างความรู้กับท่าทีความรู้สึก

3. ทัศนคติองค์ประกอบเดียว แนวความคิดนี้ ถือว่าทัศนคติมีเพียงองค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึกเท่านั้น องค์ประกอบด้านความรู้และการปฏิบัติไม่มี

ในบรรดาแนวความคิดทั้ง 3 ดังกล่าว แนวความคิดที่ถือว่าทัศนคติมีองค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึกเพียงอย่างเดียวได้รับความนิยมและยอมรับมากที่สุดในปัจจุบัน

Allport (1975) ได้ให้ความเห็นเรื่อง ทัศนคติ ว่าอาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับ วัฒนธรรม และประเพณีจากบิดามารดา ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่ แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป

2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกสิ่งใดดี ไม่ดี เช่น ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน

3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมี ทัศนคติไม่ดีต่อครู เพราะเคยตำหนิตน แต่บางคน มี ทัศนคติ ที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้น เพราะเคยเชยชมตนเสมอ เกิดจากการเลียนแบบหรือรับเอาทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจรับ ทัศนคติ

ของบิดามารดาหรือครูที่ตนนิยมชมชอบ มาเป็นทัศนคติของตนได้

หลักการวัดทัศนคติ

นีออน กลิ่นรัตน์ (2525) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นและทัศนคติ มีความหมาย และลักษณะต่าง ๆ ใกล้เคียงกันมาก ดังนั้น การวัดความคิดเห็นจึงใช้วิธีการวัดทางทัศนคติได้ด้วย แต่เนื่องจากทัศนคติเป็นพฤติกรรมภายใน และไม่สามารถทราบได้เลยว่าบุคคลมีทัศนคติอย่างไร ดังนั้น จึงต้องใช้วิธีการอนุมานจากพฤติกรรมภายนอกที่บุคคลแสดงออก และมีวิธีการวัดหลาย ๆ อย่างด้วยกัน ดังนี้

1. การใช้วิธีการถึงสะท้อนภาพ เช่น การใช้ผู้ถูกศึกษาบรรยายภาพที่มองเห็นไม่ชัดเจน หรือใช้เติมคา หรือข้อความ หรือให้พูดคาใดคาหนึ่งทีนึกขึ้นได้ทันทีหลังจากที่เสนอคาที่ต้องการวัด
2. ผลการทดสอบแบบทดสอบแบบปรนัย คือ การเลือกคาตอบจากแบบทดสอบแบบปรนัย ในตัวเลือกที่ไม่ถูกต้อง และแสดงถึงความลาเอียงในเรื่องนั้น โดยจะต้องมีคาตอบที่ถูกต้องไว้ด้วย
3. การวัดจากปฏิกิริยาของร่างกาย เนื่องจากว่าขณะที่ร่างกายเกิดอารมณ์จะมีปฏิกิริยาของร่างกายที่สามารถวัดได้ เช่น การใช้เครื่องวัดการตอบสนองของผิวหนัง การวัดจากอัตราการเต้นของหัวใจ การบีบตัวของหลอดเลือด การหดและการขยายตัวของม่านตา สิ่งเหล่านี้จะทำให้รู้ถึงความเข้มข้นของทัศนคติ แต่ไม่สามารถบอกทิศทางว่าเป็นไปในทางลบหรือทางบวก

4. การวัดด้วยการแสดงออกทางใบหน้าแบบนี้ แบ่งเกณฑ์การวัดออกเป็นอาการของปาก กล่าวคือ ถ้าริมฝีปากโค้งขึ้นก็แสดงว่ามีความเห็นด้วย ถ้าริมฝีปากอยู่ในระดับแนวราบหรือปกติ แสดงว่าไม่แสดงความคิดเห็นหรือไม่แน่ใจ แต่ถ้าริมฝีปากโค้งลงล่าง แสดงให้เห็นว่าไม่เห็นด้วย

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531) ได้กล่าวถึง มาตรการวัดทัศนคติและความคิดเห็นที่ใช้กันอยู่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สโตน (Thuston's method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณ แล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็นหรือทัศนคติไปในทางเดียวกันและเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-appearing intervals)
2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น ในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อความความคิดเห็น
3. วิธีจำแนกแบบเอส ดี สเกล (Semantic differential scale: SD scale) เป็นวิธีการวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คาคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของไลเคิร์ต (Likert's method) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติและความคิดเห็น ที่นิยมแพร่หลาย เพราะว่าเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติ ในทางชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 4 หรือ 5 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2551) การวัดทัศนคติมีหลักการเบื้องต้นที่ต้องทำความเข้าใจ 3 ประการ คือ

1. เนื้อหา (Content) การวัดทัศนคติต้องมีสิ่งเร้าหรือเรื่องไปกระตุ้นให้แสดงกิริยาท่าที ออกมา สิ่งเร้าโดยทั่วไป ได้แก่ เนื้อหาที่ต้องการวัด เช่น ต้องการวัดทัศนคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับ ชีวิตครอบครัวของบุคคล เนื้อหาที่เป็นสิ่งเร้าในที่นี้คือ สถานการณ์การตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิต ครอบครัวและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

2. ทิศทาง (Direction) กำหนดให้ทัศนคติมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกัน ในลักษณะเป็นซ้าย-ขวา หรือบวกลบกัน กล่าวคือ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยลงเรื่อย ๆ จนถึงความรู้สึกเฉยและลดต่อไปเป็นไม่เห็นด้วยจนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ลักษณะของการเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอยู่เป็นเส้นตรงเดียวกันและต่อเนื่องกัน

3. ความเข้มข้น (Intensity) กิริยาท่าทีและความรู้สึกที่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า มีปริมาณ มากน้อยแตกต่างกัน ถ้ามีความเข้มข้นสูงไม่ว่าจะเป็นไปในทิศทางใดก็ตามจะมีความรู้สึกหรือกิริยา ท่าทีรุนแรงมากกว่า ระดับความรุนแรงหรือความเข้มข้นเป็นความรู้สึก ค่าหรือตัวเลขที่ประเมินได้ จึงเป็นตัวเลขเชิงความรู้สึกถ้าให้ตัวเลขเหมือนกันแสดงว่า มีความรุนแรงหรือเข้มข้นเท่ากัน

ข้อพิจารณาในการวัดทัศนคติ

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2551) การวัดทัศนคติมีความจำกัดในตัวเองหลายประการ ซึ่งในการสร้างและการใช้แบบวัดจะต้องคำนึงถึงสิ่งที่สำคัญ ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาในลักษณะตัวแปรสมมติ (Hypothetical or latent variable) ซึ่งในการศึกษาต้องอาศัยเทคนิควิธีการที่ยุ่ยากซับซ้อน ไม่สามารถสังเกตได้โดยง่าย ฉะนั้นถ้าหากจะวัดทัศนคติให้ได้จริง ๆ นอกจากต้องใช้เวลาศึกษานานแล้ว ยังต้องระวัง ในการสร้างแบบวัดทัศนคติเป็นพิเศษอีกด้วย

2. ทัศนคติที่วัดได้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของเจตคติทั้งหมด กล่าวคือ ทัศนคติที่มีต่อเรื่องใด จะเป็นกิริยาท่าทีที่ทั้งปวงของบุคคลที่แสดงออกให้เห็น แต่ในการวัดจะเลือกกิริยาท่าทีออกให้เห็น เพียงบางส่วนหรือเฉพาะที่เด่นชัดเท่านั้น ฉะนั้น การกำหนดหรือเลือกเนื้อหาที่เป็นสิ่งเร้าและกิริยา ท่าทีที่แสดงออกให้เห็นจะต้องกำหนดและเลือกให้เป็นตัวแทนของเนื้อหาและกิริยาท่าทีทั้งหลาย ทั้งปวงที่บุคคลแสดงออกให้เห็นนั่นคือ ข้อความวัดทัศนคติที่สร้างต้องครอบคลุมประเด็นเจตคติ

ที่ต้องการวัดทั้งหมด

3. ทักษะคิดเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ท่าที ซึ่งมีอารมณ์เข้ามีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ฉะนั้น การวัดทักษะคิดจะต้องไม่ถามที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อความที่ใช้ถามต้องไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิดอย่างแน่ชัด

4. ทักษะคิดเป็นเรื่องที่ยังมีความหมายไม่แน่นอนและไม่มีความขอบเขตกว้างมาก การวัดแต่ละครั้ง จึงต้องให้ความหมายและขอบเขตของทักษะคิดในเรื่องนั้นชัดเจน มิฉะนั้นอาจจะทำให้วัดทักษะคิดผิดโดยไม่ตั้งใจ หรือวัดบางส่วนของทักษะคิดที่ต้องการเท่านั้น หรือวัดทักษะคิดหลายเรื่องพร้อม ๆ กัน ทั้ง ๆ ที่ต้องการเพียงเรื่องเดียว

5. ทักษะคิดเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงได้ และการเปลี่ยนแปลงของทักษะคิดในแต่ละเรื่องแตกต่างกัน ทักษะคิดบางเรื่องมีความคงทนอยู่ได้นานกว่าทักษะคิดในบางเรื่อง เช่น ทักษะคิดต่อการเมือง หรือพรรคการเมืองจะคงทนอยู่ได้นานกว่า ทักษะคิดต่อการสูบบุหรี่หรือดื่มสุรา เป็นต้น ฉะนั้นการวัดทักษะคิดจะต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงและความคงอยู่ของทักษะคิดนั้น ๆ ด้วย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะคิด

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ได้กล่าวว่า อายุ มีผลต่อเจตคติของบุคคลส่วนใหญ่ มักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้ยาก ซึ่งทำให้มีผลต่อเจตคติของเขาเอง นอกจากอายุแล้วยังมีตัวแปรอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น ปฏิกริยาของบุคคลต่อสิ่งเร้า ข่าวสาร เป็นต้น บุคคลที่แตกต่างกัน จะมีปฏิกริยาไม่เหมือนกัน ผลที่จะมีต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ความคิดย่อมแตกต่างกันไปด้วย

รัชณี พิทักษ์ญาติ (2546) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น เพราะการศึกษาจะทำให้บุคคลนั้น ๆ มีความรู้เรื่องต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น คนที่มีความรู้มาก มักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

1.2 ความเชื่อ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในการยอมรับต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป เช่น ความเชื่อในการนับถือศาสนา เป็นต้น

1.3 สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่น และต่อสังคมหรือกลุ่มเป็นส่วนรวม

1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบของงาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 การอบรมของครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัวสั่งสอน โดยทางตรงหรือทางอ้อมให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนหรือรับเอาระเบียบวิธี กฎเกณฑ์ค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มนั้นได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติ และความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เพราะเมื่อบุคคล อยู่ในกลุ่มใด หรือสังคมใดก็ต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น และในที่สุดก็มักจะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงไปกับกลุ่มและสังคมนั้นด้วย

2.3 สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพล อย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะเป็นสิ่งที่สร้างความคิดทั้งทางด้านบวก และด้านลบ

สรุปได้ว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อทัศนคติ ซึ่งสามารถแยกออกในแต่ละปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษา ความเชื่อ สถานภาพทางสังคม ประสบการณ์ การอบรมของครอบครัว กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง และสื่อมวลชน ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนส่งผลในด้านต่าง ๆ ต่อทัศนคติอย่างแท้จริง

แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2538 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2539 รัฐบาลได้พิจารณา เห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามากขึ้น จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 มีผลให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีฐานะ เป็นนิติบุคคลโดยอยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กู้ยืมเงิน แก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อเป็นค่าเล่าเรียนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา โดยให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียนนักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับปริญญาตรีกองทุน นับเป็นกลไกสำคัญของรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนการขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษา ของประเทศเพื่อให้เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานอย่างเท่าเทียมกัน

คุณสมบัติของผู้กู้ยืมเงิน

1. เป็นผู้มีสัญชาติไทย
2. เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ดังนี้ ผู้ขาดแคลน ทุนทรัพย์ หมายความว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อครอบครัวไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี รายได้ต่อครอบครัว

พิจารณาตามหลักเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- 2.1 รายได้รวมของนักเรียนหรือนักศึกษาผู้ขอกู้ยืมรวมกับรายได้ของบิดามารดา
ในกรณีที่บิดามารดาเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง
- 2.2 รายได้รวมของนักเรียนหรือนักศึกษาผู้ขอกู้ยืมรวมกับรายได้ของผู้ปกครอง
ในกรณีที่ผู้ใช้อำนาจปกครองมิใช่บิดามารดา
- 2.3 รายได้รวมของนักเรียนหรือนักศึกษาผู้ขอกู้ยืมรวมกับรายได้ของคู่สมรสในกรณี
ที่ผู้ขอกู้ยืมได้ทำการสมรสแล้ว

3. มีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ดังนี้

- 3.1 เป็นผู้ที่มีผลการเรียนดีหรือผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถาบัน
การศึกษา
- 3.2 เป็นผู้ที่มีความประพฤติดีไม่ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาชั้นร้ายแรง
หรือไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย เช่น หมกมุ่นในการพนัน เสพยาเสพติดให้โทษ ดื่มสุรา
เป็นอาชิมหรือเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงเรีงรมย์เป็นอาชิม เป็นต้น
- 3.3 เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบหรือประกาศการสอบคัดเลือกบุคคล
เข้าศึกษาในโรงเรียนสถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัดการควบคุมหรือกำกับดูแล
ของกระทรวงศึกษาธิการกระทรวงหรือส่วนราชการอื่น ๆ ทบวงมหาวิทยาลัยรัฐวิสาหกิจ
- 3.4 ไม่เคยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาใด ๆ มาก่อน
- 3.5 ไม่เป็นผู้ที่ทำงานประจำในระหว่างศึกษา
- 3.6 ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- 3.7 ไม่เป็นหรือเคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็น
โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

3.8 ต้องมีอายุในขณะที่ขอกู้โดยเมื่อนับรวมกับระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี
และระยะเวลาผ่อนชำระอีก 15 ปี รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60 ปี

รายการเอกสาร/ หลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณาผู้ขอกู้ยืมเงิน

1. แบบคำขอกู้ยืมเงินที่จัดพิมพ์ออกจากระบบ e-Studentloan และแบบคำขอกู้ยืมเงิน
ที่เป็นเอกสาร (แบบ กยศ.101)
2. เอกสารของผู้ยื่นคำขอกู้ยืมเงิน
 - 2.1 สำเนาทะเบียนบ้าน
 - 2.2 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
3. เอกสารของบิดาและมารดาหรือผู้ปกครองหรือคู่สมรสของผู้ยื่นคำขอกู้ยืมเงิน

3.1 สำเนาทะเบียนบ้าน

3.2 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

4. เอกสารประกอบการรับรองรายได้ ดังนี้

4.1 กรณีบิดามารดาผู้ปกครองหรือคู่สมรสของผู้กู้ยืมเงินมีรายได้ประจำให้ใช้หนังสือรับรองเงินเดือน/ สลิปเงินเดือนของบุคคลนั้นแล้วแต่กรณี

4.2 กรณีบิดามารดาผู้ปกครองผู้ยื่นคำขอกู้ยืมเงินหรือคู่สมรสของผู้กู้ยืมเงิน ไม่มีรายได้ประจำให้ใช้หนังสือรับรองรายได้ครอบครัวของผู้กู้ยืมเงิน (แบบ กยศ.102) และสำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้รับรองรายได้

5. หนังสือแสดงความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวหรืออาจารย์ที่ปรึกษา (แบบ กยศ.103)

6. แผนผังแสดงที่ตั้งของที่อยู่อาศัยพร้อมรูปถ่ายที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

7. ใบแสดงผลการศึกษา/ สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา

8. เอกสารอื่น ๆ ซึ่งสถานศึกษาพิจารณาเพิ่มเติม

การค้ำประกัน

ผู้ค้ำประกันต้องเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ ดังนี้

1. บิดา มารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครองหรือคู่สมรส

2. บุคคลที่ประกอบอาชีพมีรายได้น่าเชื่อถือตามที่คณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมประจำสถานศึกษากำหนดให้เป็นผู้ค้ำประกันได้

แนวปฏิบัติเรื่องการค้ำประกัน

กรณีที่นักเรียน/ นักศึกษา ไม่มีบิดามารดาให้ผู้ใช้อำนาจปกครองเป็นผู้ให้การยินยอมในการทำนิติกรรมสัญญาและเป็นผู้ค้ำประกัน “ผู้ปกครอง” ได้แก่ ผู้ปกครองตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 กฎกระทรวงระเบียบที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว รวมทั้งประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องผู้ปกครองนักเรียน/ นักศึกษา ซึ่งหมายถึง บุคคลซึ่งรับนักเรียน/ นักศึกษาไว้ในความปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดูหรือบุคคลที่นักเรียน/ นักศึกษาอาศัยอยู่

1. กรณีคู่สมรสของผู้ค้ำประกันไม่ยินยอมลงนามให้ความยินยอมค้ำประกันให้ผู้ค้ำประกันลงนามฝ่ายเดียวได้

2. กรณีคู่สมรสของผู้ค้ำประกันมอบอำนาจให้ผู้ค้ำประกันลงลายมือชื่อฝ่ายเดียวแทนให้ผู้ค้ำประกันลงนามฝ่ายเดียวได้

3. ผู้ค้ำประกันไม่สามารถเพิกถอนการค้ำประกันได้ในระหว่างเวลาที่ผู้กู้ยืมเงินต้องรับผิดชอบอยู่ตามเงื่อนไขในสัญญาผู้กู้ยืมเงิน

4. ในการทำสัญญากู้ยืมเงินแต่ละครั้งผู้กู้ยืมเงินอาจเปลี่ยนแปลงผู้ค้ำประกันใหม่ได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ผู้ค้ำประกันคนเดิม

แนวปฏิบัติเรื่องการเปลี่ยนแปลงข้อมูลผู้ค้ำประกัน

1. กรณีที่ผู้กู้ยืมได้บันทึกรายละเอียดผู้ค้ำประกัน (ขั้นตอนที่ 4 ในระบบ e-Studentloan) แต่ยังมีได้มีการทำสัญญา หากผู้กู้ยืมประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขผู้ค้ำประกันเพราะผู้ค้ำประกันคนเดิมไม่ได้มีสัญชาติไทยก็ดีหรือเพราะด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ดี กรณีนี้กองทุนเห็นว่าควรอนุญาตให้ผู้กู้ยืมเปลี่ยนแปลงแก้ไขผู้ค้ำประกันในระบบ e-Studentloan ได้

2. กรณีที่ผู้กู้ยืมได้มีการทำสัญญาแล้วแต่อยู่ในขั้นตอนสถานศึกษาตรวจสอบสัญญา (ขั้นตอนที่ 5 ในระบบ e-Studentloan) และผู้บริหารสถานศึกษายังมิได้ลงนามในฐานะผู้ให้กู้ยืม หากผู้กู้ยืมประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขผู้ค้ำประกันเพราะผู้ค้ำประกันคนเดิมไม่ได้มีสัญชาติไทยก็ดีหรือเพราะด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ดี กรณีนี้กองทุนเห็นว่าควรอนุญาตให้ผู้กู้ยืมเปลี่ยนแปลงแก้ไขผู้ค้ำประกันโดยการทำสัญญาฉบับใหม่หรือใช้วิธีขีดฆ่าชื่อผู้ค้ำประกันเดิมและระบุชื่อผู้ค้ำประกันคนใหม่แล้วลงนามกำกับและให้ผู้ค้ำประกันคนใหม่ลงชื่อในฐานะผู้ค้ำประกันด้วย

3. กรณีที่ผู้กู้ยืมผู้ค้ำประกันและผู้ให้กู้ยืม (ผู้บริหารสถานศึกษา) ได้ลงนามในสัญญาค้ำประกันแล้ว หากผู้กู้ยืมประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงผู้ค้ำประกันเพราะผู้ค้ำประกันคนเดิมไม่ได้มีสัญชาติไทยเพราะด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ดี กรณีนี้กองทุนขอให้สถานศึกษาดำเนินการจัดทำบันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญาเพื่อให้ผู้กู้ยืมผู้ค้ำประกันคนใหม่และผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้ให้กู้ยืม ลงนามในบันทึกข้อตกลงแล้วส่งบันทึกข้อตกลงดังกล่าวให้ธนาคาร

4. กรณีที่ผู้กู้ยืมเงินได้รับ โอนเงินค่าเล่าเรียนแล้วไม่สามารถขอเปลี่ยนแปลงข้อมูลการค้ำประกันได้

การจ่ายเงินกู้ยืม

1. ค่าครองชีพกองทุนจะจ่ายเข้าบัญชีของผู้กู้ยืมเงินครั้งแรกภายใน 3 วัน นับแต่วันที่กองทุนส่งข้อมูลการยืนยันสัญญา ฯ และแบบลงทะเบียนเรียน/ แบบยืนยันค่าเล่าเรียนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและค่าครองชีพของสถานศึกษาจากระบบ e-Studentloan ให้กับผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมและจะจ่ายเงินค่าครองชีพให้ผู้กู้ยืมเงินทุกเดือนในวันที่เคยจ่ายเงินให้ผู้กู้ยืมครั้งแรก

2. ค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากองทุนจะจ่ายเข้าบัญชีของสถานศึกษาหลังจากผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมตรวจสอบสัญญา/ แบบลงทะเบียนเรียน/ แบบยืนยันค่าเล่าเรียนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและค่าครองชีพว่าถูกต้องและครบถ้วนตรงกับข้อมูลที่ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมได้รับจากระบบ e-Studentloan โดยจะ โอนทุกวันที่

10 และ 20 ของเดือน

กรณีสัญญา/ แบบลงทะเบียนเรียน/ แบบยืนยันค่าเล่าเรียนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและค่าครองชีพไม่ถูกต้องผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมจะแจ้งให้สถานศึกษาทราบโดยทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Auto mail) เพื่อให้สถานศึกษาแก้ไขให้ถูกต้อง เมื่อแก้ไขเสร็จสิ้นแล้วให้สถานศึกษาจัดทำใบนำส่งเอกสารเพิ่มเติมจากระบบ e-Studentloan แนบมาพร้อมกับเอกสารที่แก้ไขแล้วส่งให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมดำเนินการต่อไป

ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมจะจัดส่งรายงานการโอนเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้กับสถานศึกษาทาง Auto mail ตามจำนวนครั้งที่โอนเงินหากไม่ได้รับ Auto mail ให้สถานศึกษาติดต่อกับผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม

หลักเกณฑ์การชำระหนี้

การชำระหนี้ค้ำประกันเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นไปตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 และระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ว่าด้วยการชำระหนี้ค้ำประกันกองทุน พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

1. ผู้กู้ยืมเงินที่มีหน้าที่ชำระหนี้ค้ำประกันกองทุน

1.1 ผู้กู้ยืมเงินที่สำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วเป็นเวลา 2 ปี นับจากปีที่สำเร็จการศึกษาหรือเลิกศึกษา (ครบระยะเวลาปลอดหนี้)

1.2 กรณีผู้กู้ยืมเงินที่ไม่กู้ต่อเนื่องติดต่อกัน 2 ปี และไม่แจ้งสถานภาพให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมทราบจะถือว่าเป็นผู้ครบกำหนดชำระหนี้และมีหน้าที่ต้องชำระหนี้ค้ำประกันกองทุน

2. หลักเกณฑ์การชำระหนี้

2.1 ผู้กู้ยืมเงินต้องชำระหนี้ค้ำประกัน พร้อมทั้งดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดร้อยละ 1 ต่อปี โดยต้องคืนให้กองทุนให้เสร็จสิ้นภายใน 15 ปี นับแต่วันที่ต้องเริ่มชำระหนี้

2.2 ให้ผู้กู้ยืมเงินชำระหนี้งวดแรก ภายในวันที่ 5 กรกฎาคม หลังจากครบระยะเวลาปลอดหนี้โดยให้ชำระหนี้คืนเฉพาะเงินต้นในอัตราร้อยละ 1.5 ของวงเงินที่ได้กู้ยืม

2.3 การชำระหนี้งวดต่อ ๆ ไปให้ผู้กู้ยืมเงินชำระเงินต้นคืน ตามอัตราผ่อนชำระที่กองทุนกำหนด พร้อมด้วยดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใด ในอัตราร้อยละ 1 ต่อปีของเงินต้นที่ค้าง ภายในวันที่ 5 กรกฎาคมของทุกปี

2.4 หากผู้กู้ยืมเงินผิดนัดชำระหนี้ ผู้กู้ยืมเงินจะต้องชำระค่าปรับ หรือค่าธรรมเนียมจัดการกรณีผิดนัดชำระหนี้ตามอัตราที่กองทุนกำหนด

2.5 ผู้กู้ยืมเงินที่มีความประสงค์จะขอชำระหนี้คืนก่อนครบกำหนดระยะเวลาชำระหนี้หรือก่อนครบระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี สามารถชำระคืนได้โดยไม่เสียดอกเบี้ย

หรือประโยชน์อื่นใด

3. วิธีการและหลักฐานในการชำระหนี้

3.1 ชำระโดยหักผ่านบัญชีเงินฝากบัญชีเดียวกับบัญชีที่ได้รับโอนเงินค่าครองชีพ ครั้งสุดท้ายหรือบัญชีออมทรัพย์อื่นที่ผู้กู้ยืมเงินประสงค์ให้หักบัญชีเพื่อชำระหนี้ โดยให้ถือว่าการบันทึกรายการในสมุดเงินฝากของผู้กู้ยืมเงินเป็นหลักฐานการชำระหนี้

3.2 ชำระผ่านหน้าเคาน์เตอร์ของธนาคาร โดยให้ถือว่าใบรับเงินการชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นหลักฐานการชำระหนี้ โดยระบุกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ชื่อ-สกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน จำนวนเงินที่ชำระและลงลายมือชื่อพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ ซึ่งให้ถือว่าใบรับเงินเพื่อชำระหนี้เป็นหลักฐานการชำระหนี้

3.3 ชำระหนี้ทางตู้ ATM ใช้เลขบัตรประจำตัวประชาชนเป็นรหัสทำการรายการ โดยให้ถือว่าสลิป ATM เป็นหลักฐานการชำระหนี้

3.4 ชำระหนี้ทาง Internet ผ่าน KTB ONLINE ผู้กู้ยืมสามารถสอบถามรายละเอียดวิธีการชำระหนี้ได้ที่ บมจ.ธนาคารกรุงไทย โดยให้ถือว่า Statement ของบัญชีที่แจ้งความประสงค์ชำระหนี้เป็นหลักฐานการชำระหนี้

3.5 ชำระหนี้ผ่านโทรศัพท์มือถือ ผู้กู้ยืมเงินต้องสมัครใช้บริการผ่านตู้ ATM KTB และสาขาของธนาคาร โดยให้ถือว่า Statement ของบัญชีที่แจ้งความประสงค์ชำระหนี้เป็นหลักฐานการชำระหนี้

3.6 ชำระหนี้ผ่านระบบกรุงไทย Tele bank (1551) เป็นช่องทางที่ผู้กู้สามารถโทรศัพท์เข้าทำการรายการหักบัญชีเงินฝากชำระหนี้ได้ โดยสามารถชำระหนี้มากกว่าหรือเท่ากับ หรือน้อยกว่าจำนวนเงินที่ต้องชำระก็ได้ ทั้งนี้ผู้กู้ต้องสมัครใช้บริการที่สาขาของธนาคารกรุงไทย ที่ผู้กู้เปิดบัญชี

4. อัตราการผ่อนชำระผู้กู้ยืมเงินสามารถเลือกผ่อนชำระหนี้เป็นรายปีหรือรายเดือน โดยจำนวนเงินต้นที่ชำระเป็นรายปีหรือรายเดือนรวมตลอดปีหรือต้องไม่ต่ำกว่าอัตรา ดังนี้

ตารางที่ 1 อัตราการผ่อนชำระเงินกู้

ปีที่ชำระ	จำนวนร้อยละของยอดหนี้ที่กู้ยืม	ปีที่ชำระ	จำนวนร้อยละของยอดหนี้ที่กู้ยืม
1	1.5	9	7.0
2	2.5	10	8.0
3	3.0	11	9.0
4	3.5	12	10.0
5	4.0	13	11.0
6	4.5	14	12.0
7	5.0	15	13.0
8	6.0	รวม	100.0

5. ตัวอย่างแสดงการผ่อนชำระหนี้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาแบบระยะเวลา

ผ่อน 5 ปี 10 ปี และ 15 ปี

5.1 เงินต้นที่ต้องชำระในแต่ละงวด = ยอดเงินกู้ทั้งหมด \times อัตราร้อยละของเงินต้นที่กู้ยืม (% การชำระหนี้คืน) ยอดหนี้ที่ต้องชำระในแต่ละงวด = เงินต้นที่ต้องชำระในแต่ละงวด + ดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใด ร้อยละ 1 ต่อปี

6. ดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดและค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมจัดการกรณีผิดนัดชำระหนี้

6.1 ดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใด การคิดดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดให้คิดตั้งแต่วันที่ครบกำหนดชำระหนี้ของเงินต้นที่เหลือหลังจากชำระงวดแรกแล้วโดยสามารถคำนวณดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดได้ดังนี้ คือ ดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใด = เงินต้นคงค้างทั้งหมด \times อัตราดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใด \times ระยะเวลา

6.2 ค่าปรับ หรือค่าธรรมเนียมจัดการกรณีผิดนัดชำระหนี้หากผู้กู้ยืมเงินผิดนัดชำระหนี้ ผู้กู้ยืมเงินต้องชำระค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมจัดการกรณีผิดนัดชำระหนี้ตามที่กองทุนกำหนด ดังนี้

6.2.1 กรณีผ่อนชำระหนี้เป็นรายเดือน หากค้างชำระตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 12 เดือน ชำระค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมจัดการกรณีผิดนัดชำระหนี้ ร้อยละ 1 ต่อเดือนของเงินต้นงวดที่ค้างชำระ หากค้างชำระเกิน 12 เดือน ชำระค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมจัดการกรณีผิดนัดชำระหนี้ ร้อยละ 1.5 ต่อเดือนของเงินต้นงวดที่ค้างชำระทั้งหมด

6.2.2 กรณีผ่อนชำระหนี้เป็นรายปี หากค้างชำระไม่เกิน 1 งวดชำระค่าปรับ หรือค่าธรรมเนียมจัดการกรณีผิดนัดชำระหนี้ร้อยละ 1 ต่อเดือนของเงินต้นงวดที่ค้างชำระ กรณีผ่อนชำระหนี้เป็นรายปี หากค้างชำระตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไป ชำระค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมจัดการกรณีผิดนัดชำระหนี้ร้อยละ 1.5 ต่อเดือนของเงินต้นงวดที่ค้างชำระทั้งหมดโดยสามารถคำนวณค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมจัดการกรณีผิดนัดชำระหนี้ได้ คือ ค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมจัดการ = เงินต้นงวดที่ค้างชำระ X อัตราค่าปรับ หรือค่าธรรมเนียมจัดการ X ระยะเวลาที่ค้างชำระของงวดนั้น

7. หลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้

7.1 หลักเกณฑ์

7.1.1 เป็นผู้ไม่มีรายได้

7.1.2 เป็นผู้มียาได้น้อยต่ำกว่าเดือนละ 4,700 บาท

7.1.3 เป็นผู้ประสบภัยพิบัติจากอัคคีภัย อุทกภัย วัตภัย หรือจากภัยธรรมชาติอื่น ๆ รวมถึงภัยจากสงครามหรือจลาจลซึ่งทรัพย์สินได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง

7.2 เอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา

7.2.1 หนังสือรับรองจากผู้ใหญ่บ้านหรือข้าราชการระดับ 5 หรือเทียบเท่าขึ้นไป

7.2.2 สำเนาภาพถ่ายบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้รับรอง

7.2.3 หลักฐานแสดงรายได้หรือเงินเดือนหรือมีหนังสือรับรองจากนายจ้าง

7.2.4 หนังสือรับรองจากผู้ใหญ่บ้านหรือข้าราชการระดับ 5 หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือตำรวจยศ ร.ต.ต. ขึ้นไป

7.3 การผ่อนผัน

7.3.1 ผ่อนผันได้คราวละไม่เกิน 6 เดือน รวมระยะเวลาแล้วไม่เกิน 2 ปี โดยไม่เสียค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมจัดการ

7.3.2 ผ่อนผันได้ไม่ต่ำกว่า 300 บาทต่อเดือน หรือ 2,400 บาทต่อปี แต่ต้องไม่น้อยกว่าดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดที่เกิดในงวดนั้น ๆ และหากจำนวนที่ครบกำหนดชำระต่ำกว่า 2,400 บาท ให้ชำระเต็มจำนวน

7.3.3 ผ่อนผันได้คราวละไม่เกิน 6 เดือน รวมระยะเวลาแล้วไม่เกิน 2 ปี โดยไม่เสียค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมจัดการ

8. การชำระหนี้ก่อนกำหนด ผู้กู้ยืมเงินที่มีความประสงค์จะขอชำระหนี้ก่อนครบกำหนดระยะเวลาชำระหนี้หรือก่อนครบกำหนดระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี สามารถชำระคืนได้โดยไม่เสียดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใด

9. การบอกเลิกสัญญาสิทธิในการบอกเลิกสัญญามี 2 กรณี คือ

9.1 กรณีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจบอกเลิกสัญญา

9.1.1 เมื่อผู้กู้ยืมเงินมิได้แจ้งให้ธนาคารทราบเป็นหนังสือภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงชื่อ หรือนามสกุล หรือสถานที่อยู่ หรือย้ายสถานศึกษา หรือสำเร็จการศึกษา หรือเลิกศึกษา

9.1.2 เมื่อผู้กู้ยืมเงินมิได้แจ้งให้ธนาคารทราบเป็นหนังสือภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้กู้ยืมเงินเริ่มทำงาน และในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินย้ายที่อยู่ หรือเปลี่ยนงานหรือสถานที่ทำงาน หรือเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเงินเดือนค่าจ้างทุก ๆ ครั้ง

9.1.3 เมื่อปรากฏภายหลังว่าผู้กู้ยืมเงินไม่มีสิทธิกู้ยืมเงินหรือได้มีการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ

9.1.4 เมื่อผู้กู้ยืมเงินไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงข้อหนึ่งข้อใดที่ให้ไว้กับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาการบอกเลิกสัญญาตามข้อ 10.1.1-10.1.4 นั้น กองทุนมีสิทธิเรียกเงินที่ผู้กู้ยืมเงินได้รับไปแล้วทั้งหมดตามสัญญาคืนในทันที

9.1.5 เมื่อผู้กู้ยืมเงินลาออกไม่ศึกษาต่อหรือถูกสถานศึกษาให้ออกหรือไล่ออกในระหว่างปีการศึกษา

9.2 กรณีผู้กู้ยืมเงินบอกเลิกสัญญา

ผู้กู้ยืมเงินมีสิทธิบอกเลิกสัญญาเมื่อใดก็ได้โดยผู้กู้ยืมเงินจะต้องบอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมและสถานศึกษาทราบและผู้กู้ยืมเงินจะต้องชำระหนี้เงินกู้ที่ได้รับไปแล้วและยังมีได้ชำระคืนรวมทั้งดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่ผู้ให้กู้ยืมภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมได้รับแจ้งการบอกเลิกสัญญาดังกล่าว

10. ภาระความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกัน

10.1 ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินผิดสัญญาผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบชำระหนี้เงินกู้ยืมคืนกองทุนในฐานะลูกหนี้ร่วมกับผู้กู้ยืมเงิน

10.2 ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินได้รับการผ่อนผันระยะเวลาหรือผ่อนผันจำนวนเงินในการชำระหนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ จะแจ้งหรือไม่ได้แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบก็ตามให้ถือว่าผู้ค้ำประกันตกลงยินยอมด้วยในการผ่อนผันระยะเวลาหรือผ่อนผันจำนวนเงินในการชำระหนี้ทุกครั้ง

11. การระงับแห่งหนี้

11.1 ชำระหนี้ครบตามสัญญา

11.2 ผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตาย

11.2.1 กรณีที่ผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตายให้หนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงินเป็นอันระงับไป โดยต้องส่งสำเนาใบมรณบัตรสำเนาทะเบียนบ้านของผู้กู้ยืมเงินและสำเนาบัตรประชาชนของบุคคล ที่นำมาแจ้งพร้อมทั้งเซ็นรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับและเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อญาติ ของผู้กู้ยืมเงินให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้ผู้กู้ยืมทราบ

11.2.2 กรณีที่มีการโอนเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ของผู้กู้ยืมเงินเข้าบัญชีสถานศึกษาหลังจากผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตายให้สถานศึกษานำเงิน เฉพาะจำนวนเงินที่โอนหลังตายคืนกองทุน

11.2.3 กรณีมีการโอนเงินค่าครองชีพของผู้กู้ยืมเงินเข้าบัญชีผู้กู้ยืมเงินหลังจาก ผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตายให้ทายาทนำเงินคืนกองทุน

12. การระงับการเรียกให้ชำระหนี้

กรณีที่ผู้กู้ยืมเงินเงินพิการหรือทุพพลภาพไม่สามารถประกอบการทำงานได้ ให้ส่งสำเนา สมุดประจำตัวคนพิการที่ออกโดยกรมประชาสงเคราะห์ให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้ผู้กู้ยืมเพื่อเสนอ กองทุนพิจารณาอนุมัติระงับการเรียกให้ชำระหนี้ต่อไป (กองทุนเงินให้ผู้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2557)

ข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ให้บริการ การศึกษาและผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้กับสังคมไทยเป็นระยะเวลายาวนานนับย้อนจาก การสถาปนาในนาม “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 เป็นวันที่ พระราชบัญญัติ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” ได้ถูกประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีให้การศึกษาทางด้านอาชีพทั้งระดับ ต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรชั้นสูงทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษา ทางด้านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เป็นมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 ซึ่งได้รับ การประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา โดยในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้รวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 4 วิทยาเขตและ 1 คณะตามมาตรา 65(3) ได้แก่ วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ วิทยาเขต อุเทนถวาย วิทยาเขตบางพระ วิทยาเขตจันทบุรี และคณะเกษตรศาสตร์บางพระพร้อมทั้ง ให้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกตามมาตรา 5(3) มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกจัดการศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

ในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ กระจายอยู่ตามวิทยาเขตในสังกัดทั้ง 4 แห่ง ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของแต่ละวิทยาเขต ซึ่งหน่วยงานแต่ละแห่งของมหาวิทยาลัย ฯ ล้วนมีประวัติในการก่อตั้งและจัดการศึกษาด้านวิชาชีพไม่น้อยกว่า 50 ปี ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จึงจัดเป็นมหาวิทยาลัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 1 ใน 15 แห่ง ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาสายวิชาชีพด้วย ความเชี่ยวชาญมาอย่างยาวนานแห่งหนึ่งของประเทศไทย

โดยในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้รวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจำนวน 4 วิทยาเขต และ 1 คณะ ตามมาตรา 65(3) ได้แก่

1. วิทยาเขตบางพระ
2. วิทยาเขตอุเทนถวาย
3. วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ
4. วิทยาเขตจันทบุรี
5. คณะเกษตรศาสตร์บางพระ

โดยมีคณะต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ดังนี้

1. คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ
2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4. คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร
6. คณะเทคโนโลยีสังคม
7. คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ
8. คณะศิลปศาสตร์
9. คณะสัตวแพทยศาสตร์
10. สถาบันเทคโนโลยีการบิน

วิทยาเขตบางพระ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ เดิมได้รับการจัดตั้งในนาม “วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระจังหวัดชลบุรี” พ.ศ. 2501 สังกัดกรมอาชีวศึกษา ต่อมา พ.ศ. 2518 วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ ได้โอนมาสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จัดตั้งคณะเกษตรศาสตร์ เพื่อดำเนินการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) เกษตรศาสตร์ ใน 4 สาขาวิชาเอก คือ พืชศาสตร์-พืชไร่ วนา พืชศาสตร์-พืชสวน สัตวศาสตร์ และเกษตรศึกษา

ขณะเดียวกันก็จัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหลักสูตรประโยครุชมัธยมเกษตรกรรม (ปมก.) ในนามของวิทยาเขตเกษตรบางพระ จนถึงปีการศึกษา 2522 ในปี พ.ศ. 2532 วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษาได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานนามใหม่เป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” และได้รับอนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกการบริหารธุรกิจเกษตร ในปี พ.ศ. 2534 คณะเกษตรศาสตร์บางพระ ได้รับอนุมัติให้จัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การอาหาร วิชาเอกประมง และวิชาเอกวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ เพิ่มขึ้นอีก 3 หลักสูตร ในปี พ.ศ. 2535 ได้รับอนุมัติให้จัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีชีวภาพ ในปี พ.ศ. 2540 ได้รับอนุมัติให้จัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตร 4 ปี ในปี พ.ศ. 2542 ได้รับอนุมัติให้จัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร และสาขาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ และได้เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ในปี พ.ศ. 2548 มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยกรอบประมาณ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการเช่นเดียวกับ อธิการบดีกรมต่าง ๆ โดยวิทยาเขตบางพระประกอบด้วย 3 คณะ ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ และทรัพยากรธรรมชาติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน่วยงานสนับสนุนของมหาวิทยาลัย ได้แก่ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันวิจัยและพัฒนา และสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานระดับกองภายใต้สำนักงานอธิการบดี มี 5 กอง ได้แก่ กองกลาง กองคลัง กองนโยบายและแผน กองบริหารงานบุคคล และกองพัฒนานักศึกษา มีหน่วยงานจัดตั้งขึ้นภายในต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีการบิน และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ตั้งอยู่เลขที่ 43 หมู่ที่ 6 ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โทรศัพท์ 0-3835-8201-27 โทรสาร 0-3835-8201-27 ต่อ 8417 เว็บไซต์ www.rmutto.ac.th มีเนื้อที่ทั้งหมด 680 ไร่ 1 งาน 98 ตารางวา ระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 110 กิโลเมตร

ข้อมูลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

รายละเอียดข้อมูลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก โดยจำแนกออกเป็นปีการศึกษาตั้งแต่ ปีการศึกษา 2549 ถึง ปีการศึกษา 2556 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลการกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ปีการศึกษา	ผู้กู้รายเก่า		ผู้กู้รายใหม่		รวม	
	จำนวนผู้กู้	จำนวนเงิน	จำนวนผู้กู้	จำนวนเงิน	จำนวนผู้กู้	จำนวนเงิน
2549	-	-	648	22,383,281	648	22,383,281
2550	393	13,744,875	88	3,521,700	481	17,266,575
2551	667	29,777,455	35	1,531,020	702	31,308,475
2552	606	24,986,000	109	2,618,105	715	27,604,105
2553	688	29,559,150	136	6,044,700	824	35,603,850
2554	798	34,442,150	99	4,661,000	897	39,103,150
2555	875	38,754,120	163	7,892,750	1,038	46,646,870
2556	914	39,544,292	99	4,094,100	1,013	43,638,392
รวม	4,941	210,808,042	1,377	52,746,656	6,318	263,554,698

จากตารางที่ 2 เป็นข้อมูลการกู้ยืมเงินของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ปีการศึกษา 2549-2556

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกลินี คงสม โอบษฐ์ (2549) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่ชำระคืนเงินกู้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของลูกหนี้ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลทั้งในด้านเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยของบิดาและมารดาต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีสาเหตุของการชำระหนี้ไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือยังไม่เคยติดต่อขอชำระหนี้ คล้ายคลึงกัน โดยมีสาเหตุหลัก ๆ คือ เนื่องจากไม่มีรายได้หรือมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ยกเว้นในด้านอายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26-30 ปี มีศักยภาพที่จะชำระหนี้สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20-25 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า ขณะเดียวกันผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาท มีศักยภาพที่จะชำระหนี้ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 8,000 บาท

จิรัฐชยา วุฒิวฒนานนท์ (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ปี 2550 กรณีศึกษาผู้กู้ยืมวิทยาลัยทองสุขรวมถึงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้กู้ยืมจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา และปรับปรุงการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของวิทยาลัยทองสุข ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุน และเป็นข้อมูลในการหาแนวทางช่วยเหลือผู้กู้ยืมที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อไป ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้วิธีการศึกษาแบบวิจัยเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายถึงความคิดเห็นของผู้กู้ยืมที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 2-4 ที่เป็นผู้กู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของวิทยาลัยทองสุข ปีการศึกษา 2549 จำนวน 346 คน ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีเพศภูมิลำเนา และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน และพบว่าผู้กู้ยืมที่สาขาวิชา อายุ ชั้นปี และอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกันและไม่มีความสัมพันธ์กัน

ชลธิชา ชัยศิริรัตน์ (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต จากการศึกษา พบว่า นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาและอาชีพของบิดาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .053 และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต

ทัศนีย์ วรรณสาธพ (2552) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต ตามปัจจัยด้านบุคคล โดยเป็นนิสิตปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 322 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและค่าสถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test และค่าสถิติ One-way ANOVA เมื่อพบความแตกต่าง จึงทำการทดสอบรายคู่ของเซฟเฟ่ และค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ประเภทผู้กู้ ภูมิลาเนา สาขาวิชาที่ศึกษา อาชีพบิดา และอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อกองทุน เงินกู้ยืมที่ผู้กู้กับรายได้ในอนาคตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 และพบว่า การรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันกับความคิดเห็นต่อกองทุนเงินกู้ยืม ที่ผู้กู้กับรายได้ในอนาคต แต่ความรู้ความเข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกองทุน เงินกู้ยืมที่ผู้กู้กับรายได้ในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

สุกัญญา ตันตระบัณฑิตย์ (2550) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กู้ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม และเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านระเบียบและหลักเกณฑ์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการรับสมัคร ผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุน และด้านการทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา ภูมิลาเนา และอาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาผู้กู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 375 คน เป็นนักศึกษาชาย 141 คน และนักศึกษาหญิง 234 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้กู้ต่อกองทุน สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการ ของเชฟเฟ้ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ผู้กู้ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความคิดเห็นด้วยต่อกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านระเบียบ และหลักเกณฑ์ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการรับสมัครผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุน ด้านการทำสัญญา กู้ยืมและสัญญาค้ำประกันผู้กู้มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
2. ผู้กู้ชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้กู้มีความคิดเห็น ต่อกองทุนด้านระเบียบและหลักเกณฑ์ และด้านการรับสมัครผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการทำสัญญาผู้กู้ยืมและสัญญาค้ำประกัน ผู้กู้มี ความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สำหรับด้านการประชาสัมพันธ์ ผู้กู้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
3. ผู้กู้ที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ผู้ที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. ผู้ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านระเบียบและหลักเกณฑ์ และด้านการทำสัญญากู้ยืมและสัญญาค้ำประกัน ผู้ที่มีความคิดเห็นต่อกองทุนไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการประชาสัมพันธ์และด้านการรับสมัครผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุน ผู้ที่มีความคิดเห็นต่อกองทุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ผู้ที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ตัวแปรอิสระจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย	ตัวแปรอิสระ										ตัวแปรตาม
	ปี พ.ศ.	เพศ	อายุ	ชั้นปี	สาขาวิชา/คณะ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	ภูมิลำเนา	รายได้ผู้ปกครอง	อาชีพผู้ปกครอง	
เกสินี คงสม โอบษฐ์	2549	✓	✓	-	-	✓	✓	-	✓	-	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่ชำระหนี้
จิรัฐชยา วุฒิวัฒนานนท์	2550	✗	✓	✓	✓	-	-	✗	✗	✓	ความคิดเห็นที่มีต่อกองทุน
ชลธิชา ชัยศิริรัตน์	2550	✗	✗	-	✗	-	-	✓	✓	✓	ความคิดเห็นที่มีต่อกองทุน
ทัศนีย์ วรรณสารพ	2552	✓	✓	-	✓	-	-	-	-	✓	ความคิดเห็นที่มีต่อกองทุน
สุกัญญา ตันตระบัณฑิตย์	2550	✓	-	✗	✗	-	-	✓	-	✗	ความคิดเห็นที่มีต่อกองทุน

หมายเหตุ: ✓ แตกต่าง/ มีความสัมพันธ์กัน ✗ ไม่แตกต่าง/ ไม่มีความสัมพันธ์กัน - ไม่ได้ศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ นักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ เพื่อเปรียบเทียบความรู้ และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง และระยะเวลากู้ยืม โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับ วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. เสนอผลการแปลผล

รายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยแต่ละหัวข้อ มีดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ประกอบด้วย คณะ เกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีการบิน ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 1,013 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการคำนวณหาขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) และให้ความคลาดเคลื่อน (Sampling error) 0.05% โดยกำหนดระดับ ค่าความเชื่อมั่นที่ 95% จำนวน 287 คน ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ $n =$ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 $N =$ จำนวนประชากร
 $e =$ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้น (กำหนดให้ค่าเท่ากับ 0.05)

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{1,013}{1+1,013(0.05)^2}$$

$$n = 286.77$$

ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 287 คน

การสุ่มตัวอย่าง เมื่อได้กำหนดตัวอย่างข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกตัวอย่าง เพื่อนำมาศึกษา ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ด้วยการจับฉลากจากรายชื่อนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาทั้งหมดในแต่ละคณะ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

ตารางที่ 4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

หน่วยงาน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ	272	77
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	168	48
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	468	133
คณะสัตวแพทยศาสตร์	54	15
สถาบันเทคโนโลยีการบิน	51	14
รวม	1,013	287

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ เป็นแบบสอบถามความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วยเพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพ ผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง ระยะเวลากู้ยืม จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ต่อการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยเนื้อหาจะครอบคลุมเกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 6 ข้อ ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 6 ข้อ ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 16 ข้อ ลักษณะคำถามจะมีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ คือ ใช่และไม่ใช่ จำนวน 16 ข้อ ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน โดยข้อให้ตอบใช่ ได้ 1 คะแนน ได้แก่ ข้อ 3, 4, 6, 8, 14 และข้อตอบไม่ใช่ ได้ 1 คะแนน ได้แก่ ข้อ 1, 2, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยเนื้อหาจะครอบคลุมเกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 24 ข้อ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 4 คะแนน

เห็นด้วย ให้คะแนน 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 คะแนน

ไม่ทราบรายละเอียด ไม่นำมาคำนวณ (Missing)

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
2. วิเคราะห์ขอบเขตของการศึกษา กำหนดกรอบแนวคิด และสังเคราะห์ข้อมูล นำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณา ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โครงสร้างและภาษาที่ใช้
4. นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม พิจารณาตรวจสอบ มาปรับปรุงใหม่แล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

4.1 ดร.กฤษเชต ไกรवास อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

4.2 นายมนตรี เรืองสิงห์ ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

4.3 นางสมปอง นวมสุวรรณ ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

พิจารณาตรวจสอบ ความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โครงสร้างและภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาและนำมาหาค่า Index of item objective congruence (IOC) ได้ไม่น้อยกว่า 0.5

5. นำแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (Try out) จำนวน 30 คน ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของความรู้โดยหาค่าความยากง่าย (Difficulty index) (อยู่ระหว่าง 0.2-0.5), ค่าอำนาจจำแนก (Discriminant index) (อยู่ระหว่าง 0.2-0.5) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach ของทัศนคติได้ 0.88 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์

6. นำแบบสอบถามและผลการทดลองที่ได้มาปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมและปรับปรุง เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย จากสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่งแบบสอบถามให้แก่ศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 287 ชุด

3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 287 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 287 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 มาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง และระยะเวลาที่ผู้เรียนเพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย
2. วิเคราะห์ความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ
3. วิเคราะห์ทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ใช้สถิติ t-test ในส่วนของอายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง ระยะเวลาที่ผู้เรียน ใช้ One-way ANOVA, Welch และค่า Brown-forsythe เปรียบเทียบรายคู่ Dunnett t3
5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยใช้สถิติ Pearson correlation

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

นำข้อมูลค่าเฉลี่ยจากการวิเคราะห์รายด้านและรายข้อมาแปลความหมายโดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเป็น 3 ระดับ การแปลผลคะแนน โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของ Bloom (1968) ดังนี้

ระดับความรูดี คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80-100 (คะแนนตั้งแต่ 13 คะแนนขึ้นไป)

หมายถึง นักศึกษาผู้กู้ยืมมีความรู้ในระดับดี

ระดับความรู้ปานกลาง คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60-79 (คะแนนตั้งแต่ 9-12 คะแนน)

หมายถึง นักศึกษาผู้กู้ยืมมีความรู้ในระดับปานกลาง

ระดับความรู้น้อย คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60 (คะแนนต่ำกว่า 9 คะแนน)

หมายถึง นักศึกษาผู้กู้ยืมมีความรู้ในระดับน้อย

นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยมีเกณฑ์ในการแปลผลแบ่งออกเป็น 4 ระดับ โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4-1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว จึงสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนในแบบสอบถาม
ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.26-4.00 หมายถึง มีทัศนคติที่ดีมากต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.25 หมายถึง มีทัศนคติที่ดีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ค่าเฉลี่ย 1.76-2.50 หมายถึง มีทัศนคติที่ค่อนข้างไม่ดีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.75 หมายถึง มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

เกณฑ์แปลความหมายระดับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
วิทยาเขตบางพระ แปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้ (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ,
2549, หน้า 462-463)

$r \geq 0.80$ หรือ $r \leq -0.80$ มีความสัมพันธ์มาก

$0.50 < r < 0.80$ หรือ $-0.80 < r < -0.50$ มีความสัมพันธ์ปานกลาง

$-0.50 \leq r \leq 0.50$ มีความสัมพันธ์น้อย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำนวน 287 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	121	42.16
หญิง	166	57.84
อายุ		
18-19 ปี	33	11.50
20-21 ปี	73	25.44
22-23 ปี	146	50.87
24 ปีขึ้นไป	35	12.19

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	33	11.50
ชั้นปีที่ 2	66	23.00
ชั้นปีที่ 3	151	52.61
ชั้นปีที่ 4	37	12.89
คณะ		
คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ	77	26.83
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	133	46.34
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	48	16.72
คณะสัตวแพทยศาสตร์	15	5.23
สถาบันเทคโนโลยีการบิน	14	4.88
ภูมิภาค		
ภาคเหนือ	30	10.45
ภาคกลาง	61	21.25
ภาคใต้	38	13.24
ภาคตะวันออก	54	18.82
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	93	32.40
ภาคตะวันตก	11	3.84
อาชีพผู้ปกครอง (อาชีพของบิดาหรือมารดา หรือผู้อุปการะที่ทำรายได้เป็นหลักให้ครอบครัว)		
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	39	13.59
ค้าขาย	106	36.93
เกษตรกร	52	18.12
รับจ้าง	32	11.15
พนักงานเอกชน	58	20.18

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	29	10.10
10,001-20,000 บาท	142	49.48
20,001-30,000 บาท	59	20.56
30,001-40,000 บาท	45	15.68
มากกว่า 40,000 บาท	12	4.18
ระยะเวลาที่กู้ยืม (จำนวนปีที่กู้ยืมตั้งแต่เริ่มกู้ยืม ถึงปัจจุบัน)		
1-2 ปี	99	34.49
3-4 ปี	188	65.51

จากตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง ร้อยละ 57.84 มากกว่าชาย มีอายุ 22-23 ปี ร้อยละ 50.87 รองลงมา คือ มีอายุ 20-21 ปี และมีอายุ 18-19 ปี น้อยที่สุด ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 52.61 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 น้อยที่สุด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 46.34 รองลงมา คือ อยู่คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ น้อยที่สุดอยู่สถาบันเทคโนโลยีการบิน มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 32.40 รองลงมา คือ อยู่ภาคกลาง และน้อยที่สุด อยู่ภาคตะวันตก ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ร้อยละ 36.93 รองลงมา คือ มีอาชีพพนักงานเอกชน และมีอาชีพรับจ้างน้อยที่สุด รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 49.48 รองลงมา คือ มีรายได้ 20,001-30,000 บาท และมีรายได้มากกว่า 40,000 บาท น้อยที่สุด มีระยะเวลาที่กู้ยืม 3-4 ปี ร้อยละ 65.51 มากกว่ามีระยะเวลาในการกู้ยืม 1-2 ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (ต่ำกว่า 9 คะแนน)	10	3.48
ปานกลาง (9-12 คะแนน)	144	50.17
ดี (13 คะแนนขึ้นไป)	133	46.35
รวม	287	100.00

จากตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามครึ่งหนึ่งมีระดับความรู้ปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 50.17 รองลงมา คือ มีระดับความรู้ดี ร้อยละ 46.35 และมีระดับความรู้น้อย เพียงร้อยละ 3.48 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามด้าน

ความรู้	(\bar{X})	SD	MAX	MIN
ความรู้ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (คะแนนเต็ม 6 คะแนน)	4.00	1.14	6	1
ความรู้ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (คะแนนเต็ม 6 คะแนน)	3.39	1.29	6	1
ความรู้ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2.40	0.91	4	1
รวม (คะแนนรวม 16 คะแนน)	9.79	2.18	13	5

จากตารางที่ 7 ผู้ตอบแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 9.79 คะแนน เมื่อจำแนกตามด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.00 คะแนน รองลงมา คือ ความรู้ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.39 คะแนน และความรู้ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.40 คะแนน

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา จำแนกตามรายชื่อ

ข้อ	คำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา					
1	กองทุนให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงระดับปริญญาตรี	158	55.05	129	44.95
2	ผู้ค้ำประกันต้องเป็นบิดา มารดา หรือคู่สมรสเท่านั้น	195	67.94	92	32.06
3	ผู้กู้ยืมเงินต้องมีอายุในขณะที่ขอกู้ โดยรวมกับระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี และระยะผ่อนชำระอีก 15 ปี รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60 ปี	211	73.52	76	26.48
4	กรณีคู่สมรสของผู้ค้ำประกันไม่ยินยอมลงนามให้ความยินยอมค้ำประกัน ให้ผู้ค้ำประกันลงนามฝ่ายเดียวได้	223	77.70	64	22.30
5	ในการทำสัญญากู้ยืมเงินแต่ละครั้ง ผู้กู้ยืมเงินต้องใช้ผู้ค้ำประกันคนเดิม	125	43.55	162	56.45
6	ผู้กู้ยืมเงินจะต้องไม่เคยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมาก่อนถึงจะสามารถกู้ยืมได้	235	81.88	52	18.12
ความรู้ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา					
7	ผู้กู้ยืมต้องชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นภายใน 20 ปี นับตั้งแต่วันที่ ต้องเริ่มชำระหนี้	155	54.01	132	45.99

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8	ผู้กู้ยืมเงินสามารถขอชำระหนี้คืน ภายใน 2 ปี จะไม่เสียดอกเบี้ย	210	73.17	77	26.83
9	ผู้ค้าประกัน ไม่มีสิทธิชำระหนี้แทนผู้กู้ยืม	166	57.84	121	42.16
10	ผู้กู้ยืมสามารถชำระหนี้ที่ธนาคารใดก็ได้ตามผู้กู้ยืมสะดวก	137	47.74	150	52.26
11	ผู้กู้ยืมจะชำระหนี้ได้ก็ต่อเมื่อมีเงินเดือนมากกว่า 15,000 บาท	163	56.79	124	43.21
12	ผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ จะต้องชำระหนี้เท่านั้น ทุก ๆ ปี	142	49.48	145	50.52
ความรู้ด้านหลักเกณฑ์การผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา					
13	ผู้กู้ยืมที่มีรายได้น้อยกว่าเดือนละ 4,700 บาท ต้องผ่อนชำระอย่างน้อยเดือนละ 600 บาท	145	50.52	142	49.48
14	หากผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตายให้หนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงินเป็นอันระงับไป	232	80.84	55	19.16
15	ในกรณีที่ผ่อนชำระหนี้เป็นรายเดือน จะต้องเสียค่าปรับเพิ่มขึ้นอีก	120	41.81	167	58.19
16	การผ่อนชำระหนี้สามารถผ่อนชำระติดต่อกันได้เกินระยะเวลา 2 ปี	192	66.90	95	33.10

จากตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกว่า ผู้กู้ยืมเงินจะต้องไม่เคยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมาก่อนถึงจะสามารถกู้ยืมได้ ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 81.88 รองลงมา คือ หากผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตายให้หนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงินเป็นอันระงับไป ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 80.84 และกรณีคู่สมรสของผู้ค้าประกัน ไม่ยินยอมลงนามให้ความยินยอมค้าประกัน ให้ผู้ค้าประกันลงนามฝ่ายเดียวได้ ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 77.70 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบดีกว่า ผู้กู้ยืมสามารถชำระหนี้ที่ธนาคารใดก็ได้ ตามผู้ที่ผู้กู้สะดวก ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 47.74 รองลงมา คือ ในการทำสัญญาผู้ยืมเงินแต่ละครั้ง ผู้กู้ยืมเงินต้องใช้ผู้ค้ำประกันคนเดิม ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 43.55 และในกรณีที่ผ่อนชำระหนี้ เป็นรายเดือน จะต้องเสียค่าปรับเพิ่มขึ้นอีก ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 41.81 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา

ตารางที่ 9 ลักษณะค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับ ทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	n	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	275	2.55	0.55	ดี
ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	275	2.46	0.44	ค่อนข้างไม่ดี
ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	257	2.29	0.54	ค่อนข้างไม่ดี
ภาพรวมของทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุน	257	2.40	0.35	ค่อนข้างไม่ดี

จากตารางที่ 9 ผลการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินมีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินมีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับ ค่อนข้างไม่ดี ($\bar{X} = 2.40$, $SD = 0.35$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติด้านการกู้ยืม เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 2.55$, $SD = 0.55$) รองลงมา คือ ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 2.46$, $SD = 0.44$) และด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 2.29$, $SD = 0.54$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความ และการจัดอันดับของ ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ทัศนคติ ด้านการกู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ทราบ รายละเอียด			
1. ขั้นตอนการขอกู้ยืม เงินจากกองทุน และการพิจารณา มีความรวดเร็ว	12 (4.18)	69 (24.04)	179 (62.37)	27 (9.41)	0 (0.00)	2.23	0.67	ค่อนข้างไม่ดี
2. กองทุนได้กำหนด เพดานเงินกู้ไว้ได้ อย่างเหมาะสม	3 (1.05)	133 (46.33)	148 (51.57)	3 (1.05)	0 (0.00)	2.47	0.54	ค่อนข้างไม่ดี
3. การมีกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา นักศึกษาตั้งใจเรียน มากขึ้นเนื่องจากไม่ต้อง กังวลในเรื่องค่าใช้จ่าย	41 (14.29)	147 (51.22)	88 (30.66)	11 (3.83)	0 (0.00)	2.76	0.74	ดี
4. จำนวนเงินที่ให้กู้ยืม สำหรับค่าเล่าเรียน มีความเพียงพอ ต่อค่าใช้จ่ายจริง	57 (19.86)	120 (41.81)	86 (29.97)	24 (8.36)	0 (0.00)	2.73	0.87	ดี
5. จำนวนเงินที่ให้กู้ยืม สำหรับค่าใช้จ่าย ในการครองชีพเพียงพอ ต่อการใช้จ่ายจริง	53 (18.46)	137 (47.74)	47 (16.38)	50 (17.42)	0 (0.00)	2.67	0.97	ดี
6. ในการทำสัญญา ขอกู้ยืมเงินกองทุน แต่ละครั้งมีเจ้าหน้าที่ คอยดูแลช่วยเหลือ ตลอดเวลา	33 (11.50)	126 (43.90)	80 (27.88)	48 (16.72)	0 (0.00)	2.50	0.90	ค่อนข้างไม่ดี

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ทัศนคติ ด้านการกู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ทราบ รายละเอียด			
7. การเพิ่มเงินกู้ยืม ค่าครองชีพ มากกว่า เดือนละ 2,000 บาท มีความเหมาะสม	23 (8.02)	126 (43.90)	94 (32.75)	44 (15.33)	0 (0.00)	2.45	0.85	ค่อนข้างไม่ดี
8. ในการทำสัญญากู้ยืม แต่ละครั้ง กองทุน จะต้องแจ้งการเตรียมตัว และเอกสารต่าง ๆ ในการติดต่อทำสัญญา	43 (14.98)	108 (37.63)	79 (27.53)	45 (15.68)	12 (4.18)	2.44	1.06	ค่อนข้างไม่ดี
ภาพรวมในทัศนคติด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา						2.55	0.55	ดี

จากตารางที่ 10 ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.55$, $SD = 0.550$) เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติการมีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา นักศึกษาดังใจเรียนมากขึ้นเนื่องจากไม่ต้องกังวลในเรื่องค่าใช้จ่าย เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 2.76$, $SD = 0.74$) รองลงมา คือ จำนวนเงินที่ให้กู้ยืมสำหรับค่าเล่าเรียนมีความเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายจริง ($\bar{X} = 2.73$, $SD = 0.87$) และจำนวนเงินที่ให้กู้ยืมสำหรับค่าใช้จ่ายในการครองชีพเพียงพอต่อการใช้จ่ายจริง ($\bar{X} = 2.67$, $SD = 0.97$) ตามลำดับ ส่วนทัศนคติที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ขั้นตอนการขอกู้ยืมเงินจากกองทุน และการพิจารณา มีความรวดเร็ว ($\bar{X} = 2.23$, $SD = 0.67$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความ และการจัดอันดับของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ทัศนคติด้านหลักเกณฑ์ การชำระหนี้ กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ทราบ รายละเอียด			
1. กองทุนเงินกู้ยืม คิดการชำระอัตรา ดอกเบี้ยที่เหมาะสม	15 (5.23)	137 (47.74)	118 (41.11)	17 (5.92)	0 (0.00)	2.52	0.69	ดี
2. ผู้กู้ยืมเงินกองทุน ที่สำเร็จการศึกษา และมีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ สามารถยื่นเรื่องขอ ผ่อนผันได้โดยไม่เสีย ค่าปรับมีความเหมาะสม	45 (15.68)	109 (37.98)	109 (37.98)	24 (8.36)	0 (0.00)	2.61	0.85	ดี
3. หากผู้กู้ไม่ชำระ หนี้คืน ผู้ค้ำประกัน จะต้องเป็นผู้ชำระหนี้ แทน มีความเหมาะสม	27 (9.41)	180 (62.72)	68 (23.69)	12 (4.18)	0 (0.00)	2.77	0.67	ดี
4. การที่ผู้กู้ยืมเงินกองทุน จะชำระหนี้เมื่อไรก็ได้ ทำให้เกิดความสะดวก	25 (8.71)	100 (34.84)	134 (46.69)	28 (9.76)	0 (0.00)	2.43	0.78	ค่อนข้างไม่ดี
5. กองทุน ฯ ไม่คิด ดอกเบี้ย จากผู้กู้ยืม ในระหว่างที่ยังศึกษาอยู่ มีความเหมาะสม	27 (9.41)	46 (16.03)	96 (33.45)	106 (36.93)	12 (4.18)	1.90	1.03	ค่อนข้างไม่ดี
6. การชำระหนี้กองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้ทุกธนาคารทำให้ผู้กู้ ได้รับความสะดวก	24 (8.36)	68 (23.69)	144 (50.17)	51 (17.77)	0 (0.00)	2.23	0.84	ค่อนข้างไม่ดี
ภาพรวมในทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา						2.46	0.44	ค่อนข้างไม่ดี

จากตารางที่ 11 ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี ($\bar{X} = 2.46, SD = 0.44$) เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อต้านผู้กู้ไม่ชำระหนี้คืน ผู้ค้าประกันจะต้องเป็นผู้ชำระหนี้แทนเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 2.77, SD = 0.67$) รองลงมา คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนที่สำเร็จการศึกษาและมีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ สามารถยื่นเรื่องขอผ่อนผันได้โดยไม่เสียค่าปรับ ($\bar{X} = 2.61, SD = 0.85$) และกองทุนเงินกู้ยืมคิดการชำระอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.52, SD = 0.69$) ตามลำดับ ส่วนทัศนคติที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ กองทุน ฯ ไม่คิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืมในระหว่างที่ยังศึกษาอยู่ มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 1.90, SD = 1.03$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความ และการจัดอันดับของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ทัศนคติด้านหลักเกณฑ์ การขอผ่อนผันชำระหนี้ กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ทราบ รายละเอียด			
1. การยื่นเรื่องขอ ผ่อนผันในกรณีที่ผู้กู้ ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ตามกำหนดทำให้ผู้กู้ ไม่ต้องเสียเบี้ยปรับ	15 (5.23)	67 (23.34)	123 (42.86)	70 (24.39)	12 (4.18)	2.01	0.92	ค่อนข้างไม่ดี
2. ระยะเวลาการขอ ผ่อนผันชำระหนี้ โดยไม่ต้องเสียค่าปรับ คราวละ 6 เดือน มีความเหมาะสม	9 (3.14)	120 (41.80)	108 (37.63)	35 (12.20)	15 (5.23)	2.25	0.90	ค่อนข้างไม่ดี

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ทัศนคติด้านหลักเกณฑ์ การขอผ่อนผันชำระหนี้ กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ทราบ รายละเอียด			
3. การกำหนดอัตรา ผ่อนผันชำระหนี้ขั้นต่ำ ในปีแรก แล้วค่อย ๆ เพิ่มขึ้นในปีหลัง ๆ จะช่วยลดภาระให้แก่ผู้กู้ ที่เพิ่งเริ่มทำงานและยังมี รายได้ไม่มากนัก	25 (8.71)	100 (34.84)	87 (30.32)	75 (26.13)	0 (0.00)	2.26	0.94	ค่อนข้างไม่ดี
4. การติดต่อขอผ่อนผัน ชำระหนี้เฉพาะที่ ธนาคารกรุงไทยทำให้ ไม่เกิดความคลาดเคลื่อน ในเรื่องฐานข้อมูล	29 (10.11)	100 (34.84)	112 (39.02)	46 (16.03)	0 (0.00)	2.39	0.87	ค่อนข้างไม่ดี
5. การขอผ่อนผัน การชำระหนี้ได้ตลอด ระยะเวลา โดยไม่มี กำหนดเป็นการช่วยลด ภาระให้แก่ผู้กู้ที่ไม่มี รายได้	49 (17.01)	63 (21.95)	139 (48.43)	36 (12.54)	0 (0.00)	2.44	0.92	ค่อนข้างไม่ดี
6. อัตราการผ่อนชำระ สำหรับผู้ที่มีรายได้ น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เดือนละ 300 บาท เป็นอัตราที่เหมาะสม	23 (8.01)	79 (27.53)	102 (35.54)	83 (28.92)	0 (0.00)	2.15	0.93	ค่อนข้างไม่ดี
7. หากผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ ความตาย การชำระหนี้ ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงิน เป็นอันระงับไป	39 (13.59)	58 (20.21)	131 (45.6)	59 (20.56)	0 (0.00)	2.27	0.94	ค่อนข้างไม่ดี

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ทัศนคติด้านหลักเกณฑ์ การขอผ่อนผันชำระหนี้ กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ทราบ รายละเอียด			
8. การยื่นเรื่องขอ ผ่อนผันชำระหนี้กรณี ผู้ไม่มีรายได้ สามารถ ยื่นเรื่องขอผ่อนผันชำระ หนี้ถึงธนาคารกรุงไทย โดยไม่เสียค่าปรับ	28 (9.76)	58 (20.21)	152 (52.96)	49 (17.07)	0 (0.00)	2.23	0.84	ค่อนข้างไม่ดี
9. ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงิน พิการหรือทุพพลภาพ ไม่สามารถประกอบ การงานได้ให้ผู้ค้า ประกันมีหน้าที่ ในการชำระหนี้แทน มีความเหมาะสม	30 (10.45)	69 (24.04)	140 (48.78)	45 (15.68)	3 (1.05)	2.27	0.89	ค่อนข้างไม่ดี
10. หากผู้กู้ยืมเงิน เปลี่ยนแปลงที่อยู่ จะต้องแจ้งให้ธนาคาร รับทราบ ภายใน 30 วัน มีความเหมาะสม	57 (19.86)	51 (17.77)	116 (40.42)	63 (21.95)	0 (0.00)	2.36	1.03	ค่อนข้างไม่ดี
ภาพรวมในทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา						2.29	0.54	ค่อนข้างไม่ดี

จากตารางที่ 12 ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี ($\bar{X} = 2.29$, $SD = 0.54$)
เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการขอผ่อนผันการชำระหนี้ได้ตลอดระยะเวลา
โดยไม่มีกำหนดเป็นการช่วยลดภาระให้แก่ผู้กู้ที่ไม่มีรายได้ เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 2.44$, $SD = 0.92$)
รองลงมา คือ การติดต่อขอผ่อนผันชำระหนี้เฉพาะที่ธนาคารกรุงไทยทำให้ไม่เกิดความคลาดเคลื่อน
ในเรื่องฐานข้อมูล ($\bar{X} = 2.39$, $SD = 0.87$) และหากผู้กู้ยืมเงินเปลี่ยนแปลงที่อยู่ จะต้องแจ้งให้

ธนาคารรับทราบ ภายใน 30 วัน มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.36$, $SD = 1.03$) ตามลำดับ ส่วนทัศนคติที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การยื่นเรื่องขอผ่อนผันในกรณีที่ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดทำให้ผู้กู้ไม่ต้องเสียเบี้ยปรับ ($\bar{X} = 2.01$, $SD = 0.93$)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	121	9.71	2.22	- 0.508	.612
หญิง	166	9.84	2.16		

*p < .05

จากตารางที่ 13 ผลการทดสอบด้วยค่า t-test ความรู้ที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระพบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	SD
18-19 ปี	10.58	1.50
20-21 ปี	9.32	2.46
22-23 ปี	9.90	2.12
24 ปีขึ้นไป	9.57	2.20
รวม	9.79	2.18

จากตารางที่ 14 พบว่า นักศึกษาที่มีอายุ 18-19 ปี มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มากกว่านักศึกษาในกลุ่มอายุอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาที่มีอายุ 20-21 ปี มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาน้อยที่สุด

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามอายุ

	Statistic	df1	df2	Sig.
Welch	3.811	3	93.504	.013
Brown-forsythe	3.102	3	172.767	.028

จากตารางที่ 15 ผลการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนพบว่าไม่เป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $P < .05$ ดังนั้น จึงใช้ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่า Welch และค่า Brown-forsythe พบว่า นักศึกษาที่อายุต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยความแตกต่างความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษา จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	18-19 ปี	20-21 ปี	22-23 ปี	24 ปีขึ้นไป
18-19 ปี	10.58	-	1.260*	0.678	1.104
20-21 ปี	9.32		-	0.582	0.256
22-23 ปี	9.90			-	0.328
24 ปีขึ้นไป	9.57				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Dunnett t3 พบว่า นักศึกษา
อายุ 18-19 ปี มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาอายุ 20-21 ปี
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาอายุ 18-19 ปี มีความรู้มากกว่านักศึกษาที่มีอายุ
20-21 ปี

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปี	\bar{X}	SD
ชั้นปีที่ 1	10.58	1.50
ชั้นปีที่ 2	9.39	2.45
ชั้นปีที่ 3	9.85	2.17
ชั้นปีที่ 4	9.51	2.09
รวม	9.79	2.18

จากตารางที่ 17 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
มากกว่านักศึกษาในกลุ่มชั้นปีอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม

เพื่อการศึกษาที่น้อยที่สุด

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามชั้นปี

	Statistic	df1	df2	Sig.
Welch	3.564	3	95.227	.017
Brown-forsythe	2.701	3	180.395	.047

จากตารางที่ 18 ผลการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน พบว่า ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $P < .05$ ดังนั้น จึงใช้ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่า Welch และค่า Brown-forsythe พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษามีคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามคณะ

คณะ	\bar{X}	SD
คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ	9.64	2.21
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	9.98	2.06
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	9.56	2.39
คณะสัตวแพทยศาสตร์	9.20	2.70
สถาบันเทคโนโลยีการบิน	10.14	1.91
รวม	9.79	2.18

จากตารางที่ 19 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีการบิน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามากกว่านักศึกษาในกลุ่มคณะอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์

มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา น้อยที่สุด

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามคณะ

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	16.320	4.080	.855	.491
ภายในกลุ่ม	282	1345.715	4.772		
รวม	286	1362.035			

จากตารางที่ 20 ผลการทดสอบด้วยค่า One-way ANOVA ความรู้ที่มีต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	\bar{X}	SD
ภาคเหนือ	9.43	2.62
ภาคกลาง	9.64	2.37
ภาคใต้	10.24	2.12
ภาคตะวันออก	9.85	2.14
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9.68	2.01
ภาคตะวันตก	10.64	1.50
รวม	9.79	2.18

จากตารางที่ 21 พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตก มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มากกว่านักศึกษาในกลุ่มภาคอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือมีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาน้อยที่สุด

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา

	Statistic	df1	df2	Sig.
Welch	1.193	5	71.256	.321
Brown-forsythe	0.954	5	186.798	.447

จากตารางที่ 22 ผลการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน พบว่า ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $P < .05$ ดังนั้น จึงใช้ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ค่า Welch และค่า Brown-forsythe พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนา มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 6 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	\bar{X}	SD
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9.54	2.43
ค้าขาย	9.82	2.27
เกษตรกร	9.71	1.89
รับจ้าง	9.19	2.42
พนักงานเอกชน	10.29	1.89
รวม	9.79	2.18

จากตารางที่ 23 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานเอกชน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มากกว่านักศึกษาในกลุ่มอาชีพอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาน้อยที่สุด

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	29.183	7.296	1.544	.190
ภายในกลุ่ม	282	1332.852	4.726		
รวม	286	1362.035			

จากตารางที่ 24 ผลการทดสอบด้วยค่า One-way ANOVA ความรู้ที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง

รายได้ผู้ปกครอง	\bar{X}	SD
ไม่เกิน 10,000 บาท	9.93	2.25
10,001-20,000 บาท	9.80	2.13
20,001-30,000 บาท	9.63	2.38
30,001-40,000 บาท	9.96	1.88
มากกว่า 40,000 บาท	9.42	2.81
รวม	9.79	2.18

จากตารางที่ 25 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท และ 30,001-40,000 บาท มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเมื่อนักศึกษาในกลุ่มรายได้อื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาน้อยที่สุด

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	5.070	1.267	.263	.901
ภายในกลุ่ม	282	1356.965	4.812		
รวม	286	1362.035			

จากตารางที่ 26 ผลการทดสอบด้วยค่า One-way ANOVA ความรู้ที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 นักศึกษาที่มีระยะเวลาการกู้ยืมเงินต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระยะเวลาการกู้ยืม

ระยะเวลาการกู้ยืม	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
1-2 ปี	99	9.79	2.24	.002	.998
3-4 ปี	188	9.79	2.16		

จากตารางที่ 27 ผลการทดสอบด้วยค่า t-test ความรู้ที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาการกู้ยืม 1-2 ปี และนักศึกษาที่มีระยะเวลาการกู้ยืม 3-4 ปี มีความรู้ต่อกองทุน

เงินให้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	109	2.38	0.34	-.814	.416
หญิง	148	2.41	0.35		

จากตารางที่ 28 ผลการทดสอบด้วยค่า t-test ทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 10 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	SD
อายุ 18-19 ปี	2.47	0.36
อายุ 20-21 ปี	2.44	0.34
อายุ 22-23 ปี	2.40	0.36
อายุ 24 ปีขึ้นไป	2.26	0.28
รวม	2.40	0.35

จากตารางที่ 29 พบว่า นักศึกษาที่มีอายุ 18-19 ปี มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามากกว่านักศึกษาในกลุ่มอายุอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาที่มีอายุ 24 ปีขึ้นไป มีทัศนคติ

ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่น้อยที่สุด

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอายุ

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	.804	.268	2.230	.085
ภายในกลุ่ม	253	30.410	.120		
รวม	256	31.214			

จากตารางที่ 30 ผลการทดสอบด้วยค่า One-way ANOVA ทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	\bar{X}	SD
ชั้นปีที่ 1	2.47	0.36
ชั้นปีที่ 2	2.43	0.33
ชั้นปีที่ 3	2.41	0.36
ชั้นปีที่ 4	2.24	0.28
รวม	2.40	0.35

จากตารางที่ 31 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มากกว่านักศึกษาในกลุ่มชั้นปีอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่น้อยที่สุด

ตารางที่ 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.135	.378	3.183	.025
ภายในกลุ่ม	253	30.097	.119		
รวม	256	31.214			

จากตารางที่ 32 ผลการทดสอบด้วยค่า One-way ANOVA ทัศนคติที่มีต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 33 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	2.47	-	0.04	0.06	6.23*
ชั้นปีที่ 2	2.41		-	0.02	0.19
ชั้นปีที่ 3	2.40			-	0.17
ชั้นปีที่ 4	2.24				-

*p < .05

จากตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Dunnett t3 พบว่า
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติที่ด้อยกว่านักศึกษา
ชั้นปีที่ 1

สมมติฐานที่ 12 นักศึกษามีคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามคณะ

คณะ	\bar{X}	SD
คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ	2.41	0.36
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.38	0.34
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.37	0.36
คณะสัตวแพทยศาสตร์	2.51	0.32
สถาบันเทคโนโลยีการบิน	2.47	0.39
รวม	2.40	0.35

จากตารางที่ 34 พบว่า นักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มากกว่านักศึกษาในกลุ่มคณะอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาน้อยที่สุด

ตารางที่ 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามคณะ

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	.346	.086	.706	.589
ภายในกลุ่ม	252	30.868	.122		
รวม	256	31.214			

จากตารางที่ 35 ผลการทดสอบด้วยค่า One-way ANOVA ทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	\bar{X}	SD
ภาคเหนือ	2.39	0.37
ภาคกลาง	2.44	0.34
ภาคใต้	2.45	0.35
ภาคตะวันออก	2.43	0.37
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.35	0.35
ภาคตะวันตก	2.21	0.19
รวม	2.40	0.35

จากตารางที่ 36 พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้ มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มากกว่านักศึกษาในกลุ่มภูมิลำเนาอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตก มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาน้อยที่สุด

ตารางที่ 37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	.744	.149	1.226	.297
ภายในกลุ่ม	251	30470	.121		
รวม	256	31.214			

จากตารางที่ 37 ผลการทดสอบด้วยค่า One-way ANOVA ทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	\bar{X}	SD
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.42	0.35
ค้าขาย	2.39	0.35
เกษตรกร	2.43	0.36
รับจ้าง	2.43	0.33
พนักงานเอกชน	2.36	0.35
รวม	2.40	0.35

จากตารางที่ 38 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามากกว่านักศึกษาในกลุ่มผู้ปกครองอาชีพอื่น ๆ และพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายและอาชีพพนักงานเอกชน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาน้อยที่สุด

ตารางที่ 39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	.147	.37	.298	.879
ภายในกลุ่ม	252	31.067	.123		
รวม	256	31.214			

จากตารางที่ 39 ผลการทดสอบด้วยค่า One-way ANOVA ทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง

รายได้ผู้ปกครอง	\bar{X}	SD
ไม่เกิน 10,000 บาท	2.38	0.34
10,001-20,000 บาท	2.38	0.35
20,001-30,000 บาท	2.50	0.34
30,001-40,000 บาท	2.36	0.39
มากกว่า 40,000 บาท	2.37	0.30
รวม	2.40	0.35

จากตารางที่ 40 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามากกว่านักศึกษาในกลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ต่าง ๆ และพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาน้อยที่สุด

ตารางที่ 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	.595	.149	1.224	.301
ภายในกลุ่ม	252	30.619	.122		
รวม	256	31.214			

จากตารางที่ 41 ผลการทดสอบด้วยค่า One-way ANOVA ทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16 นักศึกษาที่มีระยะเวลาการกู้ยืมเงินต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
จำแนกตามระยะเวลากู้ยืม

ระยะเวลากู้ยืม	\bar{X}	SD
1-2 ปี	2.44	0.34
3-4 ปี	2.37	0.35
รวม	2.40	0.35

จากตารางที่ 42 พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลากู้ยืม ระหว่าง 1-2 ปี มีทัศนคติต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามากกว่านักศึกษาที่มีระยะเวลากู้ยืม ระหว่าง 3-4 ปี

ตารางที่ 43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามระยะเวลาการกู้ยืม

ระยะเวลาการกู้ยืม	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
1-2 ปี	86	2.44	.3420	1.515	.131
3-4 ปี	171	2.37	.3514		

จากตารางที่ 43 ผลการทดสอบด้วยค่า t-test ทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลากู้ยืม 1-2 ปี และนักศึกษาที่มีระยะเวลากู้ยืม 3-4 ปี มีทัศนคติต่อกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา

ตารางที่ 44 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษา

ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร	ความรู้ ด้านการกู้ยืมเงิน กองทุน เงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	ความรู้	ความรู้	ภาพรวม ด้านความรู้
		ด้านหลักเกณฑ์ การชำระหนี้ กองทุน เงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	ด้านหลักเกณฑ์ การขอผ่อนผัน ชำระหนี้กองทุน เงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	
ทัศนคติด้านการกู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	-.220**	.090	.248**	.051
ทัศนคติด้านหลักเกณฑ์ การชำระหนี้กองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	-.195**	.055	.016**	.037
ทัศนคติด้านหลักเกณฑ์ การขอผ่อนผันชำระหนี้ กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา	-.149**	.284**	.269**	.180**
ภาพรวม ด้านทัศนคติ	-.292**	.197**	.369**	.125*

*ระดับความสัมพันธ์ที่ .05 **ระดับความสัมพันธ์ที่ .01

จากตารางที่ 44 พบว่า ความรู้กับทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ในภาพรวม $r = 0.125^*$ มีความสัมพันธ์กัน เมื่อนักศึกษามีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาจะมีทัศนคติที่ดีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตารางที่ 45 สรุปสมมติฐานการวิจัยความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ นักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
3. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
4. นักศึกษามีคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
5. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
6. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
7. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
8. นักศึกษาที่มีระยะเวลาการกู้ยืมเงินต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
9. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
10. นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
11. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
12. นักศึกษามีคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 45 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
13. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
14. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
15. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
16. นักศึกษาที่มีระยะเวลาการกู้ยืมเงินต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
17. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย “ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ” มีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
- 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
- 3) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง ระยะเวลากู้ยืม
- 4) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง ระยะเวลากู้ยืม
- 5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำนวน 287 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และทดสอบสมมติฐาน โดยการใช้ t-test และ One-way ANOVA ในกรณีที่พบความแตกต่าง Welch, Brown-forsythe เปรียบเทียบรายคู่ Dunnett t3 ซึ่งผลการศึกษานำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุ 22-23 ปี เรียนอยู่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย โดยมีรายได้ของผู้ปกครอง 10,001-20,000 บาทต่อเดือน และได้กู้ยืมเป็นเวลา 3-4 ปี

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 50.17 โดยมีระดับคะแนนอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ รองลงมา คือ 46.35 ระดับคะแนนดี และมีระดับคะแนน 3.48 เป็นลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินมีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินมีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้

นักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อันดับแรก คือ ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี รองลงมา คือ ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี และด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี เป็นลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง ระยะเวลากู้ยืมต่างกัน พบว่า มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน พบว่า มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า นักศึกษาอายุ 18-19 ปี มีความรู้มากกว่านักศึกษาที่มีอายุ 20-21 ปี

3. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติที่ดีน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1

4. นักศึกษาที่มีเพศ อายุ คณะ ภูมิลำเนา อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง ระยะเวลา กู้ยืม ต่างกัน พบว่า มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ผลการศึกษา พบว่า ความรู้กับทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีระดับในภาพรวม 0.125*

มีความสัมพันธ์กัน ตามเกณฑ์แปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ, 2539, หน้า 462-463)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย “ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ” ในภาพรวมด้านความรู้ ของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและด้านทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา และสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความรู้ของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในภาพรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีคะแนนในภาพรวม 9.79 คะแนน จากคะแนนทั้งหมด 16 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางโดยใช้การแปลผลคะแนน โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของ Bloom (1968)

2. ผลการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในภาพรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัฐชยา วุฒินานนท์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศึกษาความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ปี 2550 กรณีศึกษาวิทยาลัยทองสุข ผลการศึกษา พบว่า เพศ ภูมิลำเนา อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครองต่างกันมีความคิดเห็น ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาโดยจำแนกเป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ดังนี้

3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิจิตรา กิจอิทธิ (2540) ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ ซึ่งตัวแปรเพศไม่มีผลต่อความรู้ทัศนคติเกี่ยวกับสินค้าที่สามารถนำกลับมาผลิตใช้ใหม่

3.2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของประภาเพ็ญ สุวรรณ(2526) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ กล่าวว่า ศักยภาพทางการเรียนรู้เด็กแต่ละช่วงอายุคนมีศักยภาพการรับรู้ประมวลข้อมูลความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน

3.3 นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของพรชิตา วิเชียรปัญญา (2547) กล่าวว่า ความรู้ คือ ส่วนผสมของกรอบประสบการณ์ คุณค่า สารสนเทศ ที่เป็นสภาพแวดล้อมและกรอบการทำงาน สำหรับการประเมินและรวมกันของประสบการณ์และสารสนเทศใหม่

3.4 นักศึกษาที่มีคณะต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ ด้านสภาพแวดล้อมได้กล่าวไว้ว่า สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว จะเป็นตัวกระตุ้นสำคัญต่อการเรียนรู้และวิธีคิดต่าง ๆ ถ้าเด็กอยู่ในสภาพภูมิลาเนาที่ดีส่งผลต่อความคิดการเรียนรู้ดีไปด้วย

3.5 นักศึกษาที่มีภูมิลาเนาต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของบุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2531) กล่าวว่า ความรู้ความสามารถในการระลึกได้ในเรื่องราวเฉพาะหรือทั่วไปออกมาอย่างถูกต้อง แม่นยำ ความรู้ที่ขึ้นอยู่กับการที่บุคคลได้รับความรู้ และจดจำเอาไว้ได้อย่างไร ก็จะระลึกในเรื่องราวนั้นออกมาตามลักษณะนั้น ความเข้าใจเป็นทักษะความสามารถทางปัญญาขั้นแรกสุดของมนุษย์ที่จะเข้าใจการสื่อสาร

3.6 นักศึกษาที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อมูลของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ด้านพื้นฐานครอบครัว กล่าวว่า พื้นฐานครอบครัวถือเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการพัฒนาความรู้ตั้งแต่การเตรียมพร้อมด้านการโภชนาให้เซลล์สมองแข็งแรงสมบูรณ์ มีความรู้ ความคิดที่แตกต่างจากครอบครัวทั่วไป

3.7 นักศึกษาที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อมูลของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ด้านพื้นฐานครอบครัว กล่าวว่า พื้นฐานครอบครัวถือเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการพัฒนาความรู้ตั้งแต่การเตรียมพร้อมด้านการโภชนาให้เซลล์สมองแข็งแรงสมบูรณ์ มีความรู้ ความคิดที่แตกต่างจากครอบครัวทั่วไป

3.8 นักศึกษาที่มีระยะเวลากู้ยืมต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและสถาบัน

เพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2548) คู่มือจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ความหมายว่าความรู้ เป็นสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิดเปรียบเทียบเชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจ และนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยไม่จำกัดช่วงระยะเวลา

3.9 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัฐษา วุฒินานนท์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ผลการศึกษา พบว่า เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.10 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของชลธิชา ชัยศิริรัตน์ (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

3.11 นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัฐษา วุฒินานนท์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ผลการศึกษา พบว่า ชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.12 นักศึกษาที่มีคณะต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา ต้นตระกูลจิตต์ (2550) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กู้ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ต่างกัน

3.13 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัฐษา วุฒินานนท์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ผลการศึกษา พบว่า ภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.14 นักศึกษาที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ วรรณสาธพ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ ในอนาคต ผลการศึกษา พบว่า อาชีพผู้ปกครอง ต่างกันมีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

3.15 นักศึกษาที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเกลินี คงสม โอบยรัฐ (2549) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่ชำระคืนเงินกู้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ผลการศึกษา พบว่ารายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน

3.16 นักศึกษาที่มีระยะเวลากู้ยืมต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของชลธิชา ชัยศิริรัตน์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผู้กู้ยืมได้ ในอนาคต ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาต่างกัน ทัศนคติต่อกองทุนไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ผลการศึกษาความสัมพันธ์ในการรวมพบว่า $r = 0.125^*$ ซึ่งความรู้ที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลดังกล่าวเป็นไปตามทฤษฎีที่นิภา มนูญปัจจุ (2531) กล่าวว่า ความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ” ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาจัดทำข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการศึกษาความรู้ของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในภาพรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในภาพรวม 9.79 คะแนน จากทั้งหมด 16 คะแนน ซึ่งเมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานักศึกษามีความรู้น้อยที่สุด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมีนโยบายการเสริมสร้างความรู้ให้แก่นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

2. จากผลการศึกษาทัศนคติด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในภาพรวม พบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ระดับค่อนข้างไม่ดี ซึ่งเมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ มีนโยบายการบริหารจัดการกองทุนปรับปรุงกระบวนการทำงานของกองทุนให้มีขั้นตอนการทำงานที่สะดวก รวดเร็วและถูกต้องซึ่งส่งผลดีต่อนักศึกษา กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและมหาวิทยาลัยต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากผลการศึกษาความรู้ของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา นักศึกษามีความรู้ค่าเฉลี่ย ความรู้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยหรือกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จัดโครงการอบรมให้ความรู้กับนักศึกษาผู้กู้ยืมเกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการกู้ยืมเพิ่มมากขึ้นเพื่อลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและส่งผล ให้การดำเนินงานกองทุนเป็นไปได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2. จากผลการศึกษาทัศนคติด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในภาพรวม พบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ระดับค่อนข้างไม่ดี ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ รายด้าน พบว่า ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ให้มีการจัด โครงการอบรมส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การชำระหรือระบบการชำระหนี้กองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้กับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้มีความรู้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกองทุน เพิ่มมากขึ้นและถ่ายทอดให้ความรู้แก่นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ศึกษาแนวทางการพัฒนากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลทั้ง 9 แห่ง เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์พร้อมด้วยประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สมบูรณ์

2. ศึกษาการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 ราชมณฑล เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของนักศึกษาที่มี ต่อกองทุนของนักศึกษา ทั้ง 9 ราชมณฑล ทำให้ทราบถึงแนวทางการพัฒนากองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยและนำมาเป็นสารสนเทศเพื่อประกอบการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกต่อไป

บรรณานุกรม

- กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2544). *ความเป็นมากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.
- กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2557). *หลักเกณฑ์การชำระหนี้*. เข้าถึงได้จาก <http://www.studentloan.or.th/detail.php?cid=1452>
- เกสสินี คงสมโอษฐ์. (2549). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่ชำระหนี้เงินกู้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของลูกหนี้: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- จำรอง เงินดี. (2534). *เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิรัฐชยา วุฒิพัฒนานนท์. (2550). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ปี 2550 กรณีศึกษาผู้กู้ยืมวิทยาลัยทองสุข. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- จิรายุ ทรัพย์สิน. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ชลธิชา ชัยศิริรัตน์. (2550). *ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ทักษิณีย์ วรรณสาธพ. (2552). *ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- นพมาศ ธีรเวคิน. (2539). *จิตวิทยาสังคมกับชีวิต*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิภา มนูญปัจจุ. (2531). *การวิจัยทางสุขศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- นีออน กลิ่นรัตน์. (2525). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. ขอนแก่น: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- บุญเชิด ภิญ โณนันทพงษ์. (2531). *การวัดและการประเมินผลการศึกษาทฤษฎีและการประยุกต์*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย
ฉบับปรับปรุงใหม่ครั้งที่ 6*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 10*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2534). *วิธีวิจัยการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: พิษณุพรินดีง.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ: การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย
(พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พรทิพย์ บุญนิพัทธ์. (2531). *องค์ประกอบของทัศนคติ*. กรุงเทพฯ: เทพนิมิตรการพิมพ์.
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). *การจัดการความรู้: พื้นฐานและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ:
ธรรมกมลการพิมพ์.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). *การวัดทัศนคติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541. (2541, 15 มีนาคม).
ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-13.
- พิจิตรา กิจอิทธิ. (2540). *ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่สามารถ
นำกลับมาผลิตใช้ใหม่ของระดับประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์
เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม, สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัชนี พิทักษ์ญาติ. (2546). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร
และบัตรประจำตัวประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักทะเบียนอำเภอเมืองชลบุรี.
ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- ลัดดา กิตติวิภาด. (2525). *ความคิดเห็นทางสังคมเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2548). *คู่มือจัดทำ
แผนการจัดการความรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- สุกัญญา ดันตระบัญญัติย์. (2550). *รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาของผู้กู้ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. ปทุมธานี:
กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

Allport, G. (1975). *The nature of personality: Selected papers*. Santa Barbara, CA: Greenwood
Pub Group.

Bloom, B. S. (1968). Mastery learning. *Evaluation Comment*, 1(2), 1-16.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introduction analysis* (2nd ed.). New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืม
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี คณะ ภูมิภาค อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง และระยะเวลาผู้กู้ยืม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดความรู้ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (2) ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (3) ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (2) ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (3) ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2. ผู้วิจัยขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง การตอบแบบสอบถาม จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้นต่อการศึกษาของท่านแต่ประการใด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านกรอกแบบสอบถามอย่างครบถ้วนตามสภาพความเป็นจริง เพื่อให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ ทั้งทางด้านวิชาการและการนำไปใช้ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

นายสฤติย์ เจริญ

นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

- () 1. 18-19 ปี () 2. 20-21 ปี () 3. 22-23 ปี () 4. 24 ปีขึ้นไป

3. ชั้นปี

- () 1. ชั้นปีที่ 1 () 2. ชั้นปีที่ 2 () 3. ชั้นปีที่ 3 () 4. ชั้นปีที่ 4

4. คณะ

- () 1. คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ
() 2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
() 3. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
() 4. คณะสัตวแพทยศาสตร์
() 5. สถาบันเทคโนโลยีการบิน

5. ภูมิลำเนา

- () 1. ภาคเหนือ () 2. ภาคกลาง
() 3. ภาคใต้ () 4. ภาคตะวันออก
() 5. ตะวันออกเฉียงเหนือ () 6. ตะวันตก

6. อาชีพผู้ปกครอง (อาชีพของบิดาหรือมารดาหรือผู้อุปการะที่ทำรายได้เป็นหลักให้ครอบครัว)

- () 1. ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ () 2. ค้าขาย
() 3. เกษตรกร () 4. รับจ้าง
() 5. พนักงานเอกชน () 6. อื่น ๆ

7. รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

- () 1. ไม่เกิน 10,000 บาท () 2. 10,001-20,000 บาท
() 3. 20,001-30,000 บาท () 4. 30,001-40,000 บาท
() 5. มากกว่า 40,000 บาท

8. ระยะเวลากู้ยืม (จำนวนปีที่กู้ยืมตั้งแต่เริ่มกู้ยืมถึงปัจจุบัน)

- () 1. 1-2 ปี () 2. 3-4 ปี () 3. 5-6 ปี () 4. 6 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ต่อกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความรู้ต่อกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	ใช่	ไม่ใช่
ความรู้ด้านการกู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา		
1. กองทุนให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงระดับปริญญาตรี		
2. ผู้ค้ำประกันต้องเป็นบิดา มารดา หรือคู่สมรสเท่านั้น		
3. ผู้กู้ยืมเงินต้องมีอายุในขณะที่ขอกู้ โดยรวมกับระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี และระยะผ่อนชำระอีก 15 ปี รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60 ปี		
4. กรณีคู่สมรสของผู้ค้ำประกัน ไม่ยินยอมลงนามให้ความยินยอมค้ำประกัน ให้ผู้ค้ำประกันลงนามฝ่ายเดียวได้		
5. ในการทำสัญญากู้ยืมเงินแต่ละครั้ง ผู้กู้ยืมเงินต้องใช้ผู้ค้ำประกันคนเดิม		
6. ผู้กู้ยืมเงินจะต้องไม่เคยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมาก่อน ถึงจะสามารถกู้ยืมได้		
ความรู้ด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา		
7. ผู้กู้ยืมต้องชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นภายใน 20 ปี นับตั้งแต่วันที่ต้องเริ่มชำระหนี้		
8. ผู้กู้ยืมเงินสามารถขอชำระหนี้คืน ภายใน 2 ปี จะไม่เสียดอกเบี้ย		
9. ผู้ค้ำประกันไม่มีสิทธิชำระหนี้แทนผู้กู้ยืม		
10. ผู้กู้ยืมสามารถชำระหนี้ที่ธนาคารใดก็ได้ ตามผู้ที่ผู้กู้สะดวก		
11. ผู้กู้ยืมจะชำระหนี้ได้ก็ต่อเมื่อมีเงินเดือนมากกว่า 15,000 บาท		
12. ผู้กู้ที่ครบกำหนดชำระหนี้ จะต้องชำระหนี้เท่ากันทุก ๆ ปี		
ความรู้ด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา		
13. ผู้กู้ที่มีรายได้น้อยกว่าเดือนละ 4,700 บาท ต้องผ่อนชำระอย่างน้อยเดือนละ 600 บาท		
14. หากผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตายให้หนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินเป็นอันระงับไป		
15. ในกรณีที่ผ่อนชำระหนี้เป็นรายเดือน จะต้องเสียค่าปรับเพิ่มขึ้นอีก		
16. การขอผ่อนชำระหนี้สามารถผ่อนชำระติดต่อกันได้เกินระยะเวลา 2 ปี		

ตอนที่ 3 ทักษะติดต่อกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กู้ยืมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ตะวันออก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึก/ ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ทักษะติดต่อกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (4)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)	ไม่ทราบ รายละเอียด (0)
ทัศนคติด้านการกู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา					
1. ขั้นตอนการขอกู้ยืมเงินจากกองทุน และการพิจารณามีความรวดเร็ว					
2. กองทุนได้กำหนดเขตแดนเงินกู้ ไว้ได้อย่างเหมาะสม					
3. การมีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา นักศึกษาตั้งใจเรียนมากขึ้นเนื่องจาก ไม่ต้องกังวลในเรื่องค่าใช้จ่าย					
4. จำนวนเงินที่ให้กู้ยืมสำหรับค่าเล่าเรียน มีความเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายจริง					
5. จำนวนเงินที่ให้กู้ยืมสำหรับค่าใช้จ่าย ในการครองชีพเพียงพอต่อการใช้จ่ายจริง					
6. ในการทำสัญญาขอกู้ยืมเงินกองทุน แต่ละครั้งมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลช่วยเหลือ ตลอดเวลา					
7. การเพิ่มเงินกู้ยืมค่าครองชีพ มากกว่า เดือนละ 2,000 บาท มีความเหมาะสม					
8. ในการทำสัญญากู้ยืมแต่ละครั้ง กองทุน จะต้องแจ้งการเตรียมตัวและเอกสารต่าง ๆ ในการติดต่อทำสัญญา					

ทัศนคติต่อกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (4)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)	ไม่ทราบ รายละเอียด (0)
ทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา					
9. กองทุนเงินกู้ยืมคิดการชำระอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม					
10. ผู้กู้ยืมเงินกองทุนที่สำเร็จการศึกษาและมีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ สามารถยื่นเรื่องขอผ่อนผันได้โดยไม่เสียค่าปรับ					
11. หากผู้กู้ไม่ชำระหนี้คืน ผู้ค้ำประกันจะต้องเป็นผู้ชำระหนี้แทน					
12. การที่ผู้กู้ยืมเงินกองทุน จะชำระหนี้เมื่อไรก็ได้ทำให้เกิดความสะดวก					
13. กองทุน ฯ ไม่คิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืมในระหว่างที่ยังศึกษาอยู่ มีความเหมาะสม					
14. การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้ทุกธนาคารทำให้ผู้กู้ได้รับความสะดวก					
ทัศนคติด้านหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา					
15. การยื่นเรื่องขอผ่อนผันในกรณีที่ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดทำให้ผู้กู้ไม่ต้องเสียเบี้ยปรับ					
16. ระยะเวลาการขอผ่อนผันชำระหนี้โดยไม่ต้องเสียค่าปรับคราวละ 6 เดือนมีความเหมาะสม					
17. การกำหนดอัตราผ่อนผันชำระเงินต้นที่ต่ำในปีแรก แล้วค่อย ๆ เพิ่มขึ้นในปีหลัง ๆ จะช่วยลดภาระให้แก่ผู้กู้ที่เพิ่งเริ่มทำงานและยังมีรายได้ไม่มากนัก					

ทัศนคติต่อกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (4)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)	ไม่ทราบ รายละเอียด (0)
18. การติดต่อขอผ่อนผันชำระหนี้ เฉพาะที่ธนาคารกรุงไทยทำให้ไม่เกิด ความคลาดเคลื่อนในเรื่องฐานข้อมูล					
19. การขอผ่อนผันการชำระหนี้ได้ตลอด ระยะเวลา โดยไม่มีกำหนดเป็นการช่วยลด ภาระให้แก่ผู้กู้ที่ไม่มีรายได้					
20. อัตราการผ่อนชำระสำหรับผู้ที่มีรายได้ น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เดือนละ 300 บาท เป็นอัตราที่เหมาะสม					
21. หากผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตาย การชำระหนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงิน เป็นอันระงับไป					
22. การยื่นเรื่องขอผ่อนผันชำระหนี้กรณี ผู้ไม่มีรายได้ สามารถยื่นเรื่องขอผ่อนผัน ชำระหนี้ถึงธนาคารกรุงไทย โดยไม่เสีย ค่าปรับ					
23. ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินพิการหรือ ทุพพลภาพไม่สามารถประกอบการทำงานได้ ให้ผู้ค้าประกันมีหน้าที่ในการชำระหนี้ แทนมีความเหมาะสม					
24. หากผู้กู้ยืมเงินเปลี่ยนแปลงที่อยู่ จะต้องแจ้งให้ธนาคารรับทราบ ภายใน 30 วัน มีความเหมาะสม					